

Polet

Leto XI. — Štev. 28.

Ljubljana, 10. julija 1955.

Izdaja časopisno založniško podjetje
 »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik: Prešern Igor — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani — Uredništvo: Likožarjeva 12, uprava: Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave št. 602-Te-84 — Telefoni: uprava 21-281 uredništvo 31-694 (ob nedeljah tudi 31-193 in 30-278) — Celoletna naročnina 400 din, polletna 200 din.

Mednarodna veslaška regata na Bledu

„Generalka“ je uspela

Čumakova dvakrat poražena, ostali ruski veslači uspešni Vlasič premagan v skifu

Bled, 10. julija. — Bled je bil včeraj in danes ves prazničen. Gostje, ki so na odmoru in navdušeni pristaši veslaškega športa so prihitali, da bi si ogledali zanimive borbe letošnje mednarodne blejske regate. To je bila že šesta po vrsti in tudi ena najbolj obiskanih, obenem pa »generalka« za prihodnje leto. Komur je znano, da bo Bled prihodnje leto prizorišče evropskega prvenstva v veslanju, ga prav gotovo ni začudila tako številna udeležba, saj so hotele vse države, ki bodo drugo leto nastopile, spoznati razmere v katerih se bodo morale drugo leto boriti za evropske šampione.

Na letošnji mednarodni blejski regati je nastopilo 8 držav in sicer: Holandija, Poljska, Avstrija, Nemčija, Romunija, Sovjetska zveza, Italija in Jugoslavija. Torej vse države, ki v veslanju kaj pomenijo. Vsega je nastopilo 69 čolnov z 291 veslači.

SLABO OBISKANO ŽENSKO PRVENSTVO

Včeraj dopoldne so bile na sporedu tekme za žensko državno prvenstvo. Udeležba je bila zelo skromna, saj so veslačice nastopile le v dveh disciplinah in sicer v četvercu s krmarjem ter v osmercu. Pet klubov s petimi posadkami je bila prav gotovo preveč udeležba za državno prvenstvo. V prvi točki so se pomerile tekmovalke v četvercu s krmarjem in je zmagala ekipa Tamiš

(Pančevo), ki je bila vseh 1.000 m v vodstvu. V osmercu je zmagala ekipa Jadrana iz Zadra. Rezultati — četverec s krmarjem: 1. Tamiš (Pančevo) 5:05,0, 2. Partizan (Subotica) 5:11,3, 3. Bled 5:12, 4. Osmerec: 1. Jadran (Zadar) 3:44,5, 2. Borac (Osijek) 3:48,8.

PREDETKMOVANJA ZANIMIVEJŠA

Bolj kot državno prvenstvo pa je razgibalo gledalce predtekmovalje za nedeljsko regato. Najzanimivejše je bilo tekmovalje skiffist in to posebno v prvi skupini, kjer sta se srečali znani nasprotnici Rusinja Čumakova in Avstrijka Sikova. Favorit je bila Rusinja, ki je tudi vso progo vodila, vendar jo je proti koncu Sikova v krasnem finišu prehitela. V drugi skupini so bili doseženi precej slabši rezultati. Tudi pri članskih četvercih s krmarjem je bila prva skupina daleko močnejša in so bili doseženi tudi boljši rezultati, ki pa niso bili važni, saj so se prvi trije iz vsake skupine uvrstili v finale ne glede na dosežen čas. V ostalih izločilnih tekmah ni bilo posebnih presenečenj in so se v finale uvrstili favoriti.

DRUGI DAN FINALNE BORBE

Danes se je tekmovalje nadaljevalo s finalnimi srečanji. Malo pred tekmo je sicer marsikateri gledalec zmotil dež, tako da se jih je na Blejskem jezeru zbralo le malo.

Na častni tribuni so prisostvovali tekmarji podpredsednik Izvršnega sveta LRS dr. Marjan Breclj, član Izvršnega sveta in predsednik veslaške zveze Slovenije tov. Boris Kocijančič, predsednik Zveze športov Jugoslavije Milijan Neoričič, predsednik Zveze športov Slovenije Leopold Kresc ter drugi vidni predstavniki oblasti in športnih organizacij. Že v petek je prišel na Bled tudi predsednik Mednarodne veslaške zveze g. Millegg, ki si je ogledal letošnjo regato, da bi podal svoje mnenje o blejski progi. G. Millegg je bil zelo zadovoljen s prireditvijo in je prepričan, da bo evropsko prvenstvo v veslanju drugo leto na Bledu prav dobro uspelo.

Finalne borbe so se pričele s tekmovaljem četvercev s krmarjem. V tej disciplini je ekipa Crvene zvezde

vodila skoro do polovice proge, nato pa se ji je približal četverec Mornarja, s katerim sta se nekaj časa izmenjavala v vodstvu. Zmagovito moštvo Sebino (Italija) do zadnjih 200 m ni kazalo, da bi se lahko potegovalo za prvo mesto, vendar jim je uspel odlični finiš in so za desetinko sekunde prehiteli splitskega Mornarja. Morda od veselja ali pa tudi od utrujenosti so se takoj potem, ko so privozili skozi cilj okopalice v ne preveč prijetni blejski vodi.

V drugi točki so nastopile 3 inozemske ženske dvojice, ki so se pomerile na 1000 m dolgi progi. Poljski in romunski dvojec sta vodila zelo ostro borbo. Poljakinja sta se prav dobro držali do 20 m pred ciljem, Romunki pa sta prav v zadnjih veslajih uspeli premagati vodeči Poljakinji in sicer za las, tako da gledalci niti sami niso mogli razsoditi, kdo je zmagovalec.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Ljubljana

/brezol/

Te dni je bilo na Bledu živahno kot v mravljišču... Mednarodna veslaška regata, ki je bila ena najkvalitetnejših regat v Evropi, je bila koristna generalka za prihodnje evropsko prvenstvo v veslanju, ki bo leta 1956 na Bledu. Zgoraj vidimo start četvercev s krmarjem, spodaj pa simpatično Poljakinjo Ivano Jezdersko, ki je nastopila v skiffu.

Kvalifikacijska nogometna tekma za vstop v consko ligo

Rudar je zrelejši za cono

Trbovlje, 10. julija. — Takoj po prihodu v Trbovlje smo opazili precejšnje vzemirjenje vsepovsod po mestu, saj je bila danes na sporedu odločilna tekma za vstop v consko ligo med domačim Rudarjem in Gorico iz Nove Gorice. Pri tem je treba upoštevati, da je imel Rudar pred tekmo računsko nekoliko manj možnosti na uspeh, ker mora igrati povratno tekmo v Gorici.

Med domačimi ljubitelji nogometa so bili seveda vsi optimisti, kar se je kasneje pokazalo kot popolnoma realno, kajti Rudar je danes zaigral požrtvovalno in dobro, nekako tako kot pred leti, ko je igral kvalifikacijsko tekmo s Sibenikom za vstop v II. zvezno ligo. Zanimivo je tudi to, da je tedaj dosegel prav enak rezultat kot danes.

Že med predtekmo, ki je bila med Rudarjem II. in Rudarjem iz Hrasnika in ki se je končala s 4:2 (0:2) za domače moštvo, se je zbralo na igrišču precejšnje število gledalcev, tako da je ob začetku glavne tekme bilo zbranih na igrišču okrog 1500 ljubiteljev nogometa. Vladalo je precej napeto vzdušje, pa tudi vreme je bilo dokaj soparno, kar je seveda tudi imelo močan vpliv na igro.

Sodniku Erlichu iz Ljubljane, ki je sodil ob pomoči Sušnika in Mi-

kluška iz Ljubljane, sta se predstavili moštvi takole:

Nova Gorica: Merljak, Silič, Gulin, Kogoj, Krajnik, Bevčič, Kuzmin, Lacković, Korpar (kapetan), Križaj in Markič.

Rudar: Ahlin, Traun, Florjanc, Butkovec (kapetan), Sorl, Kralj, Perc, Jerše, Ameršek, Koritnik in Opresnik.

Gorica je nastopila nekoliko oslabiljena brez vratarja Pignatarija, ki je med potovanjem obolel,

kar se je moštvo občutno poznalo.

RUDAR : GORICA 4:1 (2:0)

Že v prvi minuti je imel Ameršek takorekoč na krožniku najidealnejšo priložnost za dosego gola, ko se je znašel sam pred Merlakom. Toda streljal je v out! Gledalci so bili napeti kot strune, začeli vzpodbujati svoje moštvo, že takoj ob začetku, ki ga je imel Rudar. Kmalu za tem je Rudar izsilil (Nadaljevanje na 8. strani.)

Tekme gradbenih delavcev

Celje, 10. julija. — Včeraj in danes so bila na športnih prostorih celjskega »Betona« tradicionalna vsakoletna tekmovalja članov delovnih kolektivov gradbenih podjetij Slovenije. Letošnja tekmovalja so bila v počastitev 10. obletnice osvoboditve, hkrati pa tudi v splošno 5-letnico obstoja celjskega športnega društva »Betona«. Sodelovalo je 17 ekip gradbenih podjetij iz vse Slovenije z okrog 500 tekmovalci.

V nogometu so osvojili igralci »Betona« prvo mesto, sledi jim Graditelj. V šahu so bili najboljši člani Konstruktorja iz Maribora, prav tako tudi v namiznem tenisu, medtem ko je v streljanju zasedla prvo mesto ekipa Pionirja iz Novega mesta s 361 krogi. V kegljanju so

se pomerile moške in ženske ekipe ter so bili pri moških najbolj uspešni Gradisovci iz Ljubljane, ki so dosegli 664 podrtih kegljev, pri ženskah pa prav tako članice Gradisa s 576 podrtimi keglji. V balinanju je bil najboljši »Betona« iz Celja, medtem ko se je v odbojki najbolj izkazala ekipa Pionirja iz Novega mesta, ki ji sledi ekipa Slovenija-Ceste, 3. in 4. mesto pa si delita Gradis iz Šoštanja in Primorje iz Ajdovšine.

Slovan: Vojvodina 3:0

Bratislava, 10. julija. V povratni tekmi srednjeevropskega pokala je domači Slovan pred 45.000 gledalci po boljši, predvsem učinkovitejši igri zaslužen premagal Vojvodino iz Novega Sada s 3:0 (1:0). Vojvodina v polju ni igrala slabo, pač pa so bili njeni napadalci nespretni pred golom. Gole za Slovan sta dosegla: Pazický v 18. in Bely v 52. in 78. min. Tudi drugo češko moštvo UDA (Praga) je slavilo v pokalu danes zmagano nad Bologno s 3:0. Tako so polfinalisti srednjeevropskega pokala že znani: Honved, Slovan, UDA in Vörös Lobogó (Hajduk gotovo ne bo mogel nadoknaditi 6 golov, ki jih je prejel v Budimpešti).

Po poročilih radia Moskve je dosegel ruski kolezar Leonid Khmelj nov svetovni rekord za amatere v vožnji na 200 m z letecim startom z rezultatom 11,9. Dosedanji rekord sta imela Italijana Pinnarelli in Pizzali z 12,0.

Atletski miting v Celju

Celje, 10. junija. AD Kladiyar je priredil včeraj društveno tekmovalje, ki je dalo kljub slabemu vremenu nekaj solidnih rezultatov. Zlasti sta se izkazala Gajšek in Kralj na 1000 m, Kopitar v metu kopja, pri atletinjah pa Sikovecva in Majcnova, ki prihaja zopet v nekdanjo formo. Rezultati — 100 m: Kopitar 11,5, Vučur 11,6, 200 m: Zupančič 23,2, Kopitar 23,7, 1000 m: Gajšek 2:32,4, Kralj 2:32,8, daljina: Urbajs 6,26, kopje: Kopitar 61,95, Brodnik 51,45; ženske — 60 m: Sikovec 7,9, Petauer 8,3, Majcen 8,3, 100 m: Sikovec 13,0, Petauer 13,6, daljina: Majcen 5,22, disk: Čelesnik 39,60, Pristovšek 30,10, kopje: Jezernik 31,17.

Hrvatsko-slovenska plavalna liga

Težka, a zaslužena zmaga Ljubljane

Zadar, 9. julija. V prvem dvoboju letošnje hrvatsko-slovenske plavalne lige je ZPK Ljubljana včeraj nastopil v Zadru, kjer je izvojeval težko, a zasluženo zmago proti Jedinstvu, ki je bilo lani najmočnejši hrvatski klub v tej ligi. Domače Jedinstvo je včeraj pretrpelo prvi poraz po štirih letih, saj je bilo na domačem plavalnišču doslej vedno neporaženo.

Ob bazenu se je zbralo nad 1000 gledalcev, med njimi tudi veliko Slovencev, ki so bodrili goste pri njihovih uspehih. Moštvo Jedinstva je bilo okrepjeno z dvema tekmovalcema iz Beograda, ki trenutno služita vojaški rok v Zadru, in sicer državnima reprezentantom Prickerjem in skakalcem Kustodičem.

V 10 posameznih točkah so Ljubljancem osvojili 7 prvih mest, medtem ko je domačim uspelo zmagati le trikrat. Največji delež zaslug pri zmagi Ljubljane ima Goršič, ki je osvojil kar tri prva mesta in medtem dosegel odlični rezultat na 400 m prosto 5:17,2. Med Ljubljancem moramo pohvaliti še Pelca, ki

je z lahkoto zmagal na 200 m prsno in dosegel svoj osebni rekord ter najboljši dosežni čas v Sloveniji 2:57,9. Pri ženski ekipi Ljubljane moramo pohvaliti zlasti Horvatovo, ki je s svojo zmago na 100 m prosto dosegla najboljši čas v Sloveniji v zadnjih 5 letih z rezultatom 1:18,9. Tudi Tomiškovci rezultat pod 3:20 na 200 m prsno ne dela več nobenih težav. Najlepša točka večera pa je bila nedvomno disciplina 100 m prosto za moške, kjer so prvi trije tekmovalci prišli na cilj v razmaku 1 sekunde, kar je dvignilo vse gledalce na noge. Le za udarec roke je zmagal Ljubljancem Goršič.

V skokih je med moškimi osvojil prvo mesto Košorok Rudi, ki je imel težko borbo z Beograjčanom Kustodičem. V skokih med ženskami pa Rubinčeva in Kuljiševa nista imeli težkega dela.

V vaterpolu tekmi je zmagalo domače Jedinstvo z rezultatom 9:4, čeprav Ljubljancem niso igrali podrejene vloge. Nasprotni Rezultat so dvakrat izenačili (2:2, 3:3), vendar pa je proti koncu tekme nekoliko vplivalo na rezultat tudi pristransko sojenje sodnika.

Rezultati: moški — 100 m prosto: 1. Goršič (Lj) 1:05,1, 2. Sale (J) 1:05,1, 3. Gašperin (Lj) 1:06,1, 400 m prosto: 1. Goršič (Lj) 5:17,2, 2. Pricker (J) 5:27,9, 3. Pavlaković (J) 5:44,4, 200 m prsno: 1. Pelc (Lj) 2:57,9, 2. Hočevar (Lj) 3:07,2, 3. Nonković (J) 3:09,1, 200 m metuljček: 1. Tučlovic (J) 2:58,2, 2. Lukman (Lj) 3:12,8, 3. Nonković (J) 3:17,9, 100 m hrbtno: 1. Goršič (Lj) 1:17,6, 2. Visković (J) 1:19,3, 3. Marjan (J) 1:20,0, 4×200 m prosto: 1. Jedinstvo 10:28,0, 2. Ljubljana 11:17,3, skoki: 1. Košorok Rudi (Lj), 2. Kustodič (J), 3. Starič (J); ženske — 100 m prosto: 1. Horvat (Lj) 1:18,9, 2. Gatar (J) 1:20,0, 3. Kut (Lj) 1:25,0, 400 m prosto: 1. Gatar (J) 6:31,1, 2. Crnjenko (J) 6:31,3, 3. Končan (Lj) 7:04,6, 200 m prsno: 1. Tomišek (Lj) 3:17,5, 2. Bricelj (Lj) 3:28,9, 3. Akerman (J) 3:47,4, 100 m metuljček: 1. Horvat (Lj) 1:42,1, 2. Kocjan (Lj) 1:45,0, 3. Sanbunjak (J) 1:52,3, 100 m hrbtno: 1. Crnjenko (J) 1:37,2, 2. Kut (Lj) 1:40,9, 3. Gabrovšek (Lj) 1:42,8, 4×100 m prosto: 1. Jedinstvo 5:45,0, 2. Ljubljana 5:50,8.

Waterpolo — Jedinstvo : Ljubljana 9:4 (3:2). Mitja Prešern

Mera je polna...

»Ce doma jim dobro ni, na jug žerjavi poletijo... Tako nekako se glasijo verzi v Lepi Vidi. Res, kmalu bo jesen, ko se bodo ptice selitve doignile in v trumah poletje iz naših krajev na jug, kjer jim bo topleje. Sedaj, ko smo še v poletju, pa se je začelo preseljevanje drugih vseletoke — ne žerjavov, lastav in skorcevo — maroče žogobrcarjev, predosem tistih, ki jih je naša modrost urstila o kasto neamaterjevo...

Pred nekaj dnevi je eksplodirala atomska bomba tam v Splitu... Beara zapuška Hajduk in odhaja v Crveno zvezdo (se kaže, da je pri nogometistih smer selitve raavo obratna — namešč z juga proti severu). Skratka, kapitalna senzacija, iz katere se nam obetajo veleprecesi, živčne oojne, tiskovne konference, reke prelitega črnika itd. Iz enega tabora groze, da ta stvar ne bo šla kar tako gladko, drugi tabor filozofsko molči. Kaj več, morda o drugem taboru bolje vedo in že imajo argumente, da bo le šlo vse gladko... Vzroki prestopa: niso važni. Za ignorante so vzroki kristalno čisti amaterski nagibi. Tisti, ki pa se na te stvari bolje spoznajo, pa bodo že vedeli povedati (ali pa tudi ne bodo povedali — kakor jim bo pač kazalo), koliko je vreden par nogometistovih nog, ki že več let branijo vrata državne reprezentance in so celo čvale soetiške evropske reprezentance na srečanju med Veliko Britanijo in reprezentanco kontinenta.

Sicer pa ta primer ni osamljen, časopisi iz bratskih republik prinašajo skoraj vsak dan kakšno »masno kost«. Vse kaže, da bo letos selitvena konjunktura dosegla takšen plevel kot še nikoli doslej. Razumljivo, vse v stilu neamaterizma...

Selitveni bacil pa ni ostal samo na jugu, okužil je že tudi našo prelepo kranjsko deželo. »Slovenski poročevalci« je včeraj zabeležil, da sta Odredona nogometiša Hočevar in Berginc po nepotrjenih vesteh prestopila k Ljubljani. No, razen teh dveh smo slišali še nekaj imen, ki so kandidati za odlet...

Clovek z normalno razvojitimi možgani se danes samo še sprašuje, koliko časa se bomo še šli pajace in burkeže? Koliko časa bomo dopuščali take neozdrne razmere, ko vemo prav dobro, da so celo v kapitalističnih državah te stvari lepo postavili na pravo mesto — profesionalne nogometiša v profesionalnem, amaterske pa v amaterizmu. Pri nas pa ozrajno v osemu naoklob kar naprej silimo v isti hlep i ovco i polka. Res, čudna je ta naša nogometna jed, kakor kakšna sladka rozinova polica, ki so jo polili s kisom in še dobro posipali s poprom. Pa jo kljub temu nekateri prebavijo...

Kako dolgo še? Ali ni mera že polna? Ali ni že skrajni čas, da v tej zmešnjavi naredimo nekoliko reda?

Borbe vedno ostrejšje

Priznanja športnim delavcem

Po uspešnem košarkarskem turnirju, ki smo ga imeli v Ljubljani ob praznovanju 10. obletnice slovenskega športa in v katerem je odnesel povsem zaslužen zmagovalec Proleter iz Zrenjanina, so se zvezni ligasi znova spoprijeli v borbi za točke.

Znano je, da je Ljubljana na turnirju premagala Proleterja prav prepričevalno in zaslužen. Zato smo precej optimistično gledali na prvenstveno srečanje v Zrenjaninu. Toda Ljubljancani so odšli na gostovanje v okrnjeni postavi (brez Amona, ki je »flit« za Proleterja) in s precejšnjo razliko v koših izgubili to srečanje. Res, da nismo mogli pričakovati zmage, čeprav tudi ta ne bi bila nepričakovana, vendar smo kljub temu bili le nekoliko presenečeni nad tako visokim porazom (76:48). Mnenja smo, da so slovenski ligasi za srečanja na tujih tleh pa je vmes tudi nekaj nediscipline, kajti vse premalo psihološko pripravljeno, morda večkrat slinljivo, da za potovanje v druge kraje nimajo vsi igralci istega »veselja«.

V Ljubljani smo imeli v četrtek najzanimivejše srečanje 7. kola Olimpija se je spoprijela z našim devetkratnim državnim prvakom Crveno zvezdo. Srečala sta se dva sistema igre, dve različni koncepti obrambe in napada. V prvem polčasu je Olimpija s pravilno taktiko povsem onemogočila Crveno zvezdo in jo kratkoma pregazila. Zamisel je bila torej pravilna. Vsi igralci, še posebej velja to za Müllerja, so igrali brezhibno in s svojo igro napravili pravo zmedo med Beograjčani. V drugem delu igre pa se je podoba povsem spremenila. Vloga Olimpije je prevzela Zvezda. V prvih 5 minutah drugega polčasa je bilo vsem na igrišču jasno, da bo v tem odločilnem srečanju zmagovala Zvezda. Ljubljanski akademiki so izgubili samozavest, postali so negotovi pri metanju na koš, prvotni »bojni načrta« se je iz nerazumljivih razlogov povsem izjalovil. Zvezda

je prevzela pobudo v svoje roke in z znano izkušnostjo nadkrilila domačine. Zal pa se je v drugem polčasu pripetil tudi nešportni dogodek, ki zasluži našo kritiko. Že lani na istem srečanju smo opazili, da je igralce Crvene zvezde Bjegejevič do soigralcev in tudi do občinstva večkrat precej predrzen. Opazili smo, da je imel tokrat Bjegejevič na pikl Kristančiča, katerega je ves čas tekme nepravilno zaustavljal, ga tolkel po kolenu in ga skušal na nešporten način odstraniti z igrišča. Kristančič, ki je še vedno rekonvalescent (operiran je bil na meniskusu), je zato opozoril Bjegejeviča, naj vendar preneha s takšno igro in naj ga ne tolče po kolenu. Njegove prošnje pa niso prav nič zalegle, zato je ob nekem ponovnem »napadu« Bjegejeviča vzrojil in ga v trenutnem razburjenju udaril. Sodnik je Kristančiča takoj izključil (seveda povsem pravilno), po našem mnenju pa bi moral izključiti tudi Bjegejeviča, ki je ta incident izzval in se potem neovirano nadaljeval s svojim nešportnim vedenjem na igrišču. Ves ta dogodek moramo obsoditi, čeprav je Kristančič svoje dejanje obžaloval, ko nam je po tekmi izjavil naslednje: »Prvič v sedmih letih, odkar igravam, sem se spozabil. Sam sem mnenja, da za nešportno vedenje ni nobenih opravičil. Vendar upam, da bi me laže razumeli ob dejstvu, da sem bil zaradi grobosti že dvakrat težje poškodovan. Za zadnjo poškodbo sem moral ležati v bolnišnici tri mesece. Mnogokrat sem drobo igro svojih nasprotnikov mirno prenašal, po Bjegejevičevi brezobzirnosti, ki ni prenehala navzlic mojim opetovanjem prošnjam, pa mi je zavrlela kri. Vendar, kot pravim, prvič in zadnjič«.

Mariborski Železnikar pa je odšel med tednom na težko preizkušnjo v Beograd in igral tekmo s Partizanom. Poročila pravijo, da so Mariborčani prav dobro zaigrali in da so se v marsičem popravili. Skoda, da si niso že pred začetkom tekmovanja v zvezni ligi preskrbeli tre-

nerja kot ga imajo danes, potem bi tudi oni dosegli lepše uspehe. Borba za prvo mesto, pa tudi za obstanek v ligi je zelo ostra in zato bi bila vsaka napoved danes preurajena.

Rezultati 7. kola. — Crvena zvezda: Olimpija 63:56 (22:30). Proleter: Ljubljana 76:48 (34:16). Partizan: Maribor 71:59 (34:24). Montažno: BSK 48:46 (22:20). Mladost: Lokomotiva 64:62 (26:31).

Lestvica z dne 9. julija 1955:

1. Proleter	7	6	0	1	496:374	12
2. Crvena zvezda	7	5	1	1	468:370	11
3. Partizan	7	4	1	2	407:391	9
4. Mladost	7	4	1	2	424:408	9
5. Olimpija	7	4	0	3	380:389	8
6. Ljubljana	7	4	0	3	397:425	8
7. Montažno	7	3	0	4	444:438	6
8. Lokomotiva	7	3	0	4	372:402	6
9. BSK	7	1	0	6	365:421	2
10. Maribor	7	0	0	7	337:492	0

ZMAGA BOKSARJEV MARIBORA

Maribor, 10. julija. — V veliki Unionski dvorani je bilo včeraj zvečer pred 800 precej burnimi gledalci prijateljsko boksarsko srečanje lokalnih rivalov Maribora in Branika, ki se je končalo s presenetljivo zmago Maribora 11:9. Tokrat moramo grajati delo sodnikov, ki so sodili slabo in neenotno. Točkovni sodniki so večkrat po posameznih rundah dali vsak drugačno oceno. Ali manjka tu zadostne strokovne podlage ali pa je razlog temu kaj drugega? Priporočljivo bi bilo, da bi v bodoče na srečanjih lokalnih rivalov sodili sodniki neudeleženih klubov, če domačini pri svojem delu ne morejo ostati nepristranski. V splošnem kvaliteta borbe ni bila slaba. Rezultati muha: Kajzer: Drobne 2:0, bantam: Meško: Klemen 2:0 p.t., peresna: Smut: Skrabelj (diskvalificiran v 2. rundi) 2:0, lahka: Vikič: Hehtl 2:0 p.t., welter: Pejakovič: Kranjc 0:2 p.t., polsrednja: Bulobašič: Pukšič 1:1, srednja: Salič: Strukar 0:2 k.o. v 3. rundi, Radoš: Slabe 0:2 k.o. v 1. rundi, težka: Domjanovič: Vojnovič 0:2 p.t.

Celjan Lešek zmagovalc v 3 disciplinah

Maribor, 10. julija. — V organizaciji AK Branik je na stadionu v Ljudskem vrtu danes na prvenstvu LRS za mlajše mladince nastopilo 135 mladih atletov, članov Odreda in Svobode iz Ljubljane, Kladivarja, »Partizana« iz Kočevja, Murske Sobotne in Kamnika, Triglava iz Kranja in domačih klubov Branika in Maribora. Dež, ki je prenehal šele tik pred pričetkom tekmovanja, je močno škodoval dobro pripravljenim pripravam, tako da smo z doseženimi rezultati lahko zadovoljni. Najuspešnejši tekmovalc je bil mladi talentirani Celjan Lešek, ki je osvojil prvo mesto v teku čez ovire na 100 m, skoku ob palici in skoku v daljino. Lepo bodočnost lahko prerokujemo tudi Branikovcu Bolku, ki je zmagal v teku na 500 m čez ovire in v troskoku, na 100 m čez ovire pa je bil drugi v času zmagovalca. Jezernik (Maribor) je bil najboljši pri skoku v višino, pri skoku v daljino pa je zaradi netočnege odrida imel le dva veljavna skoka, stilno pa je pokazal največ od vseh tekmovalcev. V metih je daleč prekašal svoje konkurente Kastelic iz Odreda v kopju, Dimec (Kladivar) v disku in Ledinek v klavidu. Tekmovanje v metu krogle nam je dalo ostro borbo dveh izenačenih atletov: Cihala iz Kočevja in Kasjaka iz Maribora. Tek na

100 m pa je bil sigurna zadeva Svobodaša Solareviča. Najzanimivejši pa je bil tek na 1000 m, kjer je sodelovalo 16 tekmovalcev. Tu sta imela Celjana Lorber in Naraks trdo delo z nadebudnim Irgoličem od Branika.

Rezultati — 100 m: 1. Solarevič (Sv) 11.4, 2. Ponikvar (Kamn) 11.7, 3. Baggia (Lj) 11.8; 100 m ovire: 1. Lešek (Kl) 15.0, 2. Bolko 15.0, 3. Kočunik (oba Br) 20.0; 500 m ovire: 1. Bolko (Br) 42.0, 2. Ban (Kl) 44.0, 3. Zupan (O) 44.9; krogla: 1. Cihal (Koč) 14.77, 2. Kasjak (Mrb) 14.63, 3. Recek (Br) 13.96; kopje: 1. Kastelic (O) 56.98, 2. Dimec (Kl) 48.56, 3. Kač (Kl) 46.13; višina: 1. Jezernik (Mrb) 173, 2. Tratnik (Kl) 165, 3. Pucelj (Koč) 165; palica: 1. Lešek (Kl) 3.40, 2. Kočunik (Br) 2.40; daljina: 1. Lešek (Kl) 6.06, 2. Jezernik (Mrb) 5.82, 3. Ponikvar (Kamn) 5.75; 2000 m: 1. Repič (S) 6:16.0, 2. Sumer (Kl) 6:27.3; izven konkurence Kravarič (Br) 6:06.2; troskok: Bolko (Br) 12.02, 1000 m: 1. Lorber 2:44.0, 2. Naraks (oba Kl) 2:47.4, 3. Irgolič (Br) 2:48.1; 500 m: 1. Ledinek (Kl) 38.7, 2. Abec (Sv) 38.7, 3. Cerkvenik (Mrb) 39.1; štafeta 4 x 100 m: 1. Kladivar 48.6, 2. Ljubljana 49.3, 3. Odred 50.1; disk: 1. Dimec (Kl) 41.66, 2. Ostrožnik (Mrb) 36.86, 3. Baggia (Lj) 36.11; klavido (7): 1. Ledinek (Mrb) 48.55, 2. Bzirska (Kl) 44.53, 3. Kogej (Lj) 39.18.

Slaba udeležba, a zadovoljivi rezultati

Ljubljana, 10. julij. — Današnje atletsko prvenstvo Slovenije za mladince je pokazalo, da je bil termin za to tekmovanje izbran precej ne srečno. Le tako si lahko razlagamo dejstvo, da je bilo na startu komaj okoli 40 mladih atletinj. Vsekakor pa zadene del krivde za ta neuspeh na prvenstvu tudi društva, saj je imel na primer Odred na startu le dve tekmovalki, kar je za najboljšo mladinsko ekipo v Sloveniji vsekakor premalo.

Bolj kot z udeležbo pa smo lahko zadovoljni z doseženimi rezultati. Kljub dokaj neugodnim vremenskim razmeram in od dežja precej razmočenim napravam, je bila dosežena cela vrsta solidnih rezultatov. Ne smemo pa tudi mimo dejstva, da smo videli v mnogih disciplinah, na primer v metu diska, skoku v daljino, pa tudi še druge tehnično povsem nepriljavljene atletinje, ki so svoje rezultate dosegle res zaradi svoje nadarjenosti.

Če hočemo spregovoriti nekaj besed o posameznikih, moramo najprej omeniti Mariborčanko

Uterrajterjevo. V teku na 60 m je izenačila slovenski mladinski rekord Bajžljeve, zelo dober vtis pa je napravila tudi sicer, saj je s svojimi današnjimi teki dokazala, da se je iz začetnice razvila v prvorazredno atletinjo. Tudi Stamejčičeva bi imela zlasti na 60 m danes z razpoloženo Mariborčanko dovolj opravka. Z velikim napredkom na 60 m je presenetila tudi mlada Pristavčeva. V odsotnosti Slamnikove je bil tek na 600 m po kvaliteti dokaj slab in se je vsem tekmovalkam videlo, da so zelo malo pripravljene. Skok v višino je dal lepo borbo in solidne rezultate. Najlepše je skakala Javornikova, ki pa je imela pred 143 cm že vse preveč strahu. Najslabše pripravljene tekmovalke smo videli v vseh treh metih. Od 10 metalnih diska sta le dve metali z obratom, pa še ti dve nič več od ostalih. V metu kopja je bila Škerjančeva, ki je zmagala tudi v metu krogle, za razred boljša od ostalih. Tudi obe štafeti, ki sta postali plen atletinj Maribora, sta pokazali velike pomanjkljivosti pri predah, saj jih je bila vsaj polovica prav začetniško neuspešnih.

Prireditve je bila praktično za zaprtimi vrati. J smo zaman iskali gledalce. Organizacijo prvenstva je uspešno izvedel ŽAK Ljubljana. Rezultati 60 m: Uterrajter (M) 7.9, Pristavec (Lj) 8.1, Lubej (M) 8.4, Nedeljkovič (M) 8.5, Leban (Kl) 8.9, Gole (Koč) 9.0, 100 m: Uterrajter

(M) 13.0, Lešnjak (Br) 13.9, Debeljak (I) 14.0, Vozelj (Lj) 14.2, Rečnik (Kl) 14.2, 600 m: Kovač (O) 1:54.8, Hercog (Br) 1:56.0, Ajhmajer (Br) 1:57.0, Bider (Koč) 2:12.4, 80 m ovire: Šumak (Kl) 14.0, Debeljak (Lj) 14.2, Kuntarič (Lj) 1:6, višina: Šumak (Kl) 140, Javornik (Br) 140, Škerjanec (O) 156, Boldirjev (Br) Vrečko (M) in Kuntarič (Lj) 133, daljina: Lubej (M) 4.65, Nedeljkovič (M) 4.47, Boldirjev (Br) 4.43, Rečnik (Kl) 4.35, Vrečko (M) 4.27, Lešnik (Br) 4.22, krogla: Škerjanec (O) 11.37, Erman (Sv) 11.01, Zadravac (Br) 10.64, Kozina (Koč) 10.41, Turk (Lj) 10.40, Skornik (Kl) 9.86, disk: Zadravec (Br) 28.98, Kozina (Koč) 26.53, Topolovec (Br) 26.44, Skornik (Kl) 25.44, Stepišnik (Lj) 24.95, Erman (Sv) 22.43, kopje: Škerjanec (O) 31.66, Antonič (Br) 25.24, Svajger (Lj) 23.61, Kržin (Lj) 18.33, Stepišnik (Lj) 18.20, Strmšek (Sv) 16.33, 4 x 60 m: Maribor (Nedeljkovič, Zagovec, Lubej, Uterrajter) 3:2, Kladivar 36.0, 4 x 100 metrov: Maribor (Vrečko, Nedeljkovič, Lubej, Uterrajter) 54.0, Ljubljana 55.6, Branik 57.9.

Marko Rožman

Pred dnevi je na Medicinski fakulteti v Ljubljani promoviral za doktorja vsega zdravilstva tekač na dolge proge ŽAK Ljubljana Srakar. Njegovi tovariši s tekališča mu iskreno čestitajo!

Na slavnostni seji Zveze športov Slovenije so prejeli priznanja za nesebično delo pri razvoju športa od osvoboditve do danes naslednji delavci:

Ahačič Jože, Aljančič Ernest, Amon Mirko, Antolin Stefan, Arko Andrej, Arnske Zvone, Azman Zvone.

Baebler dr. Leo, Barovič Franc, Belina Ivan, Belopavlovič Niko, Benedičič Tine, Bergant Evgen, Berlišk Lado, Berlišk Slavjan, Betetto Milan, Biber Jože, Biber Mija, Bleiweis dr. Miron, Bloudek ing. Stanke, Božič Franc, Božič Marjan, Bračič Drago, Brajnik Aleksij, Brajnik Janke, Breznik Peter, Bručan Jože.

Cerar Tone, Cirman Jovo, Cvetko Rudolf.

Černe Miroslav, Čičman ing. Vinko, Čop Franc, Čuk Tone.

Danev Karel, Doberlet Miodrag, Dobraj Albin, Dobrota Rajko, Dolinšek Anton, Dougan dr. Danišo, Duh Jože, Ermenc Jože.

Fajdiga Lojze, Fajdiga Milan, Fanel Karel, Finžgar Rudi, First Milan, Fišer Jože, Fišinger Pavel, Florjančič Mira, Franzot Anton.

Gabršek Janez, Gajšek Tilka, Gala Gojmir, Gala dr. Stojan, Gantar Pavel, Garibaldi Marjan, Gartner Franc, Gerbec Jože, Glavič Edvard, Glavič Vinko, Glonar Jože, Gnidovec Ante, Gogala dr. Jože, Gomolj Bogo, Gorše Robert, Gosak Martin, Gradišnik Dušan, Gradišnik Fedor, Grošelj Janko, Gvardijančič Alojz.

Hanc Matija, Heller Ivan, Hlade dr. Mihael, Hraš Janko, Hreščak Viljem.

Irpavec Jože, Janežič Jože, Janžekovič Vlado, Jazbinšek Jože, Jenko Gabriel, Jenko Jože, Jereb Gusti, Jerin Anton, Jezernik Franc, Jezeršek Ludvik, Jež Lojze, Jošič Evstahij, Jug Emil, Jug Karel.

Kabaj Milan, Kajfež Karol, Kališnik Janez, Kamnikar Hinko, Kenda Miran, Klančnik Gregor, Klemenec Anton, Klejčič Adi, Klunčič Jože, Kobljar Stane, Kočar Fančič, Kočar Anton, Kolar Edvard, Kolar Herman, Kolarič Marjan, Končič Jože, Korže Danilo, Korenini Aleksander, Korčič dr. Marjan, Kos Tone, Kosce Miloš, Kosi Bronislav, Kovačič Emil, Kožuh Marjan, Kožuh Milan, Kramaršič Božo, Kramaršič dr. ing. Vinko, Kramer Dragan, Kvasarik Miro, Krek Stane, Kresce Leopold, Kristančič Boris, Kristof Stane, Križanec Milutin, Kukanja Vladimir, Kuret Dušan, Kušar Janez.

Lah Ivan, Lavrič Stane, Ledinek Alfonz, Legat Filip, Lepin Danijel, Levčnik Andrej, Likovnik Avgust, Linhart dr. Božo, Lipar Marjan, Lipar Stane, Logar Peter, Lombard Milan, Loriger Stane, Lukežič Ivo.

Macoratti Lado, Mahkovec Anton, Marinčič, Božidar, Martelanc Lado, Martinič Jože, Matelič Vladimir, Maver Ivan, Mazi Gvidon, Medja Franc, Megušar ing. Maks, Meštrov Mirko, Mevlja Franc, Miklavčič Vlado, Mirtič Janez, Mlakar Saša, Mohor Metod, Mulej Tine.

Naglič Stane, Naglič Franc, Nagy dr. Ernest, Naprudnik Milan, Naprudnik Zoran, Nebec Franc, Novak Emil, Novak Pavel.

Obлак Meta, Omerzu Oton, Orel Alojz, Orel Franjo, Otrim Ivo, Otruba Stane.

Pave Franc, Pavčič Janez, Pavličič Karel, Pelan Majda, Pelan Stane, Pengov Marjan, Petrič ing. Alfred, Piljč Božo, Pirher Ivan, Plečko Ivan, Pleško Stane, Podbešek Zvone, Podpečan Franc, Pogačnik Tone, Pohar ing. Gusti, Pohar Silva, Poldja Janez, Poljšak Marjan, Potrata Slavko, Požar dr. Danilo, Praček Ciril, Premič Bogo, Presinger Mirko, Prešern Igor, Prešern Mitja, Pribošek Franc, Prion Slavko, Pužek Franc, Purkelje Viktor.

Rajbenšur Janez, Ravnikar Stane, Rebolj Stane, Rebolj Stane, ml., Rem dr. Alfred, Remec Franc, Repotočnik Avgust, Romih Robert.

Sajevec Ivo, Sernko Jože, Serpan Edi, Skaberne dr. Bronislav, Skerbinček Vlado, Skušek Marjan, Slamič Milko, Stanina Edo, Smelej Franc, Sočan Dušan, Starešina Gustav, Stare Rajko, Stepišnik Drago.

Savorn Lojze, Sef dr. Alojzij, Sepeč Radovan, Setina Franc, Skof Drago, Snerberger Jaka, Sramel Bogo, Stih Roman, Strumbl Alojz, Sturm Jože, Suštar Miro, Svajger Aleksander.

Tassotti dr. Karlo, Taurer Franc, Terpinec Milan, Teršan Alojz, Tiran Slavko, Trefalt Božo, Trojer Franc, Tršinar Joško, Ulaga prof. Drago.

Vahtar Zdeno, Vagner Janko, Varl m. Janez, Varl Rudolf, Veissbacher Oton, Verglez Vilh, Vesnaver Ljubo, Vidic Mitja, Vodeb mr. Dušan, Vodeb ing. Miro, Voglar Breda, Voglar Srečko, Vospernik Uroš, Vozel Miro.

Zadravec Drago, Zajc Ladislav, Zajc Vasje, Zorn Franc, Zupan Jože, Zupančič Franc, Zupančič Janez. Zemva Lovro, Zivec Zarko, Zorž Vlado.

PRICELA SE JE ETAPNA DIRKA »TOUR DE FRANCE«

600 motornih vozil na letošnjem »TOURU«

Letošnja kolesarska dirka »Okoli Francije« je gotovo rekordna. To ne po številu kilometrov, ki jih bodo morali prevoziti dirkači v 23 dneh, ampak predvsem iz drugih razlogov. Zanimanje za to največjo kolesarsko prireditve na svetu je v Franciji, pa tudi drugod po Evropi vedno večje in zato sta organizatorja, pariška lista »L'Equipe« in »Parisien Libre« letos še povečala že itak velike nagrade in tako znašajo samo uradne nagrade organizatorjev skoraj 37 milijonov frankov. Poleg tega pa lahko kolesarji seveda še mnogo zaslužijo tudi na letičih ciljih skozi razne kraje in na ciljih posameznih etap. Rekordna bo tudi karavana, ki spremlja »Tour«. Nič manj kot 470 raznih avtomobilov od osebnih preko poltovornih do kamionov in preko 100 motornih koles bo vozilo pred in za kolesarji. Stroški celotne dirke znašajo kar 170 milijonov frankov. Dohodek so planirali na 160 milijonov, torej bosta morala oba pariška lista iz svojega še primakniti 10 milijonov. 130 kolesarjev bo odšlo iz Le Havra, vprašanje pa je seveda, na koliko bo to število padlo po 458 km do Pariza. Letos vozijo dirko zopet v smeri kazalca na uri, torej najprej Alpe in potem Pireneji, etape pa so razdeljene takole: Le Havre—Diepe (102 km) Diepe (na kronometru za moštva 12 km) — Roubaix (204 km) — Namur (210 km) —

Metz (225 km) — Colmar (229 km) — Zürich (195 km) — Thonon (267 km) — Briancon (253 km) — Monaco (275 km) — Marseille (241 km) — Thonon (267 km) — Briancon (253 km) — Monaco (275 km) — Marseille (241 km) — Avignon (198 km) — Mil-

lau (236 km) — Albi (203 km) — Narbonne (153 km) — Aix les Hermes (151 km) — Toulouse (123 km) — St. Gaudens (254 km) — Pau (206 km) — Bordeaux (195 km) — Poitiers (243 km) — Tours (267 km na kronometer) — Pariz (228 km).

Po 4. etapi vodi Rolland

V četrtek se je 130 kolesarjev podalo na dolgo pot letošnjega »Tour de France«. Ze prvi dan je bil dokaj naporen. Morali so prevoziti poletapo Le Havre — Diepe, potem pa še drugo poletapo na dirkališču, ki so jo vozili moštveno na kronometer. V prvi poletapi se je večina »asove« držala bolj v ozadju in tako so za prvo mesto sprintali manj znani kolesarji. Najhitrejši je bil Spanec Miguel Poblet, ki je s tem zagotovil minuto bonifikacije. V nasprotju z Giro d'Italia dobi namreč na Touru zmagovalc etape minuto, drugoplasirani pa 30 sek. bonifikacije. V moštveni dirki na kronometru se je razvila huda borba med Nizozemci in Francozi, katero so nazadnje prvi odločili v svojo korist. Tudi po drugi poletapi je ostal Poblet prvi v skupnem plasmaju in kot prvi na letošnjem Touru oblekel rumeno majico. Rezultati prve poletape Le Havre—Diepe (102 km): 1. Poblet (Sp) 2:38:31, 2. Caput (Ile de France) 2:39:01, 3. Sorgeloos (B) 2:39:31, 4. Wagtmans (Niz), 5. De Bruyne (B), 6. Astrua (I), 7. Coletto (I) 8. Schneider (Lux), 9. Colette (Ovest), 10. Robie (Ovest), vsi v času Sorgeloos, 14. Darigade (Fr) 2:41:44 in v istem času glavna skupina z vsemi »asii«; 2. poletapa: 1. Nizozemska 49:15, 2. Francija 49:30, 3. Italija in Nordest-Centar 50:09, 5. Belgija 50:39; skupni plasmajo po 1. etapi: 1. Poblet (Sp) 2:55:29, 2. Paput (Ile) zaostanek 26, 3. Wagtmans (Niz) 27, 4. Astrua in Coletto (I) 45, 6. De Bruyne in Sorgeloos (B) 55, 16. Bobet 2:45, 72. Clerici in Kübler 3:29.

Nihče ni pričakoval, da bodo že prve etape »Toura« takoj borbene. Mogoče, da to še ne velja toliko za 2. kot za 3. etapo, ki je vodila po deloma zelo slabih cestah od Roubaixa preko belgijske meje v Namur.

Glavni favorit letošnje dirke Louison Bobet, ki jo namerava letos osvojiti že tretjič zaporedoma, je začel s svojo ofenzivo že zelo zgodaj, prav v tej 3. etapi. Nekaj kolesarjev mu je lahko sledilo do cilja. Za nekateri manj pripravljene dirkače, ki so smatrali prve etape ne toliko za dirko kot bolj za to, da se za pravo dirko šele pripravijo, pa sta pomenili 2. in 3. etapo tudi že konce dirke. Sest jih je namreč že odstopilo, osem pa so jih izločili, ker niso prispeli na cilj v maksimalnem času. Kako huda je bila 3. etapa, najbolje pove dejstvo, da je nad 40 kolesarjev zaostalo v tej etapi več kot pol ure za zmagovalcem.

Ze po 3. etapih vidimo na čelu skupne ocene same »asove«, ki niso odlični samo v ravnini, ampak tudi v hribih. Mnogi od najbolj znanih, to velja zlasti za vse Švicarje, pa so že v 3. etapih toliko zaostali, da praktično nimajo več nobenih izgledov na najvišja mesta. Rezultati 2. etape Dieppe—Roubaix (204 km): 1. Rolland (Fr) 5:53:00, 2. Wagtmans (Niz) 5:53:30, 3. De Bruyne (B) 5:54:00, 4. Telotte (Ile), 5. Le Ber (Ovest) isti čas, 6. Varnajo (Ovest) 5:55:37, 7. Vivier

(Sudovest), 8. Hassenforder (NEC) isti čas, 9. Vitre (Ile) 5:55:53, 10. Impanis (B) isti čas; 3. etapa Roubaix—Namur (210 km): 1. L. Bobet (Fr) 6:56:59, 2. Van Genechten (B) zaostanek 30 sek., 3. Monti (I) zaostanek 1 min., 4. Wagtmans (Niz) 1 min., 5. Impanis (B) 1:19, 6. Robie (Ovest) 1:19, 7. Mallejac (Fr) 1:19, 8. J. Bobet 1:21, 9. Rolland (Fr) 1:25, 10. Picot (Ovest) 1:41.

Velikih sprememb današnja 4. etapa ni prinesla, le Francoz Rolland je slekel Wagtmansovo rumeno majico. Rolland je bil namreč edini izmed vodilnih v skupni oceni, ki se je udeležil odločilnega bega današnje etape. Glavni junak etape je bil Spanec Alomar, ki je več kot polovico etape prevozil sam in imel mestoma prednost skoraj 10 minut. Nazadnje pa so ga njegovi preganjaleci ujeli in na etapnem cilju tudi premagali. Nekaj km pred ciljem je uspelo Luksemburčanu Kempu, da se je za dobrih 100 m odtrgal skupini, in to prednost je tudi ohranil. Rezultati 4. etape Namur—Metz (225 km): 1. Kemp (Lux) 6:40:07, 2. Quantin (Ovest) zaostanek 38 sek., 3. Molineris (Sudst) 1:08, 4. Anzile (NEC), 5. Bul-tel (O) isti čas, 6. Mahe (Fr) 1:20, 7. Rolland (Fr) isti čas, 8. Bertoglio (I) 1:24, 9. Alomar (Sp) 1:35. Glavna skupina z večino »asove« je prispela z zaostankom 11:50. V skupni oceni je vodstvo prevzel Francoz Rolland, v oceni moštev pa vodi Francija.

Lepe športne prireditve v Šoštanju

Šoštanj, 10. julija. — Pod pokroviteljstvom OSS Celje in v izvedbi KSS Šoštanj so bile danes v Šoštanju športne tekme v počastitev 10. obletnice osvoboditve med posameznimi KSS celjskega okraja. Skupno je nastopilo 375 tekmovalcev iz 17 krajev, ki so se pomerili med seboj v 7 športnih disciplinah.

V šahu je zmagal Šoštanj pred Polzelem in Slovenjgradcem, v odbojki je osvojila prvo mesto Polzele pred Slovenjgradcem in Konjicami, v namiznem tenisu Celje pred Brezicami in Šoštanjem, v ostrem streljanju pa Krško pred Rogasško Slatino in Šoštanjem. V hoksu je nastopilo samo moštvo Krškega, ki je pokazalo lepe ekshibicijske borbe. Zmagovalce nogometnega turnirja je bilo moštvo Velenja, ki je v finalni tekmi premagalo Šoštanj z 1:0, v izločilni tekmi pa Krško 7:1. Drugo mesto je zasedlo moštvo Šoštanja, ki je premagalo Slov. Konjice z 1:0.

IZ ORGANIZACIJE Partizan

Udeležba dobra - pripravljenost pomanjkljiva

Zvezno prvenstvo v partizanskem mnogoboju in mnogoboju v vajah na orodju je vsakoletna najpomembnejša in najbolj množična prirediteljska organizacija »Partizan«. Letos je bila izvedena v Nišu v dneh 3. in 4. julija. Prijavljeno je bilo izredno veliko število tekmovalcev in tekmovalk, in to v partizanskem mnogoboju III. razreda 20 moških in 16 ženskih vrst, v II. razredu 65 moških in 39 ženskih vrst, v I. razredu 10 moških in 9 ženskih vrst; v mnogoboju v vajah na orod-

Vazzaz Jelica

ju v nižjem oddelku 6 moških in 21 ženskih vrst, v višjem oddelku 6 moških in 8 ženskih vrst in še 78 posameznikov in posameznice. Končno število je 1700 tekmovalcev in tekmovalk.

Množičnost je bila s tem sicer dosežena, kako pa je z usposobljenostjo? S tem pa ne moremo biti ravno preveč zadovoljni. Zakaj? Nekatere republike so prijavile vrste, ki niso predhodno tekmovalce na republiških tekmah in niso dosegle predpisane odstotka od dosegljivih točk in torej za tekmo niso bile dovolj pripravljene. V prihodnje mora organizator bolj odločno zavračati vse tiste vrste, ki niso za-

dostile predpisom, in jih ne sme pripustiti k zveznim tekmam, ker se na teh lahko bolj jasno izraža kvaliteta, ne pa toliko množičnost, ki naj pride do izraza na okrajnih in republiških tekmah.

Ugotoviti moramo tudi to, da so bili tekmovalci in tekmovalke v partizanskem mnogoboju mnogo bolj pripravljeni kot v vajah na orodju, saj tudi društva tem tekmam posvečajo več pozornosti, ker jih vodi težnja po osvojitvi zastave maršala Tita in tako tudi boljše telovadce in telovadke vključujejo prav v te tekme. Vse bolj lahko ugotavljamo, da sistem sedanjega tekmovanja ni najboljši in bo v prihodnje potrebno nekaj dopolnil in sprememb.

Veliko število tekmovalcev in tekmovalk zahteva tudi odlično organizacijo, če hočejo tekme tudi v vzgojnem pogledu prispevati svoj delež. Tega pa žal organizator ni zmogel, deloma iz objektivnih, še bolj pa iz subjektivnih razlogov. Mesto Niš ni bilo najbolj primerno izbrano in ni bilo vse ravno zadovoljivo urejeno. Posebno v tehničnem pogledu lahko organizatorju marsikaj očitamo. To so zopet bogate izkušnje, ki jih moramo v prihodnje vsakekor upoštevati.

Iz Slovenije se je tekem udeležilo okoli 200 tekmovalcev in tekmovalk, ki so dosegli naslednje

Kaj nam je pokazalo državno prvenstvo v mnogobojih

vidne uspehe — člani III. razr.: Fram1. mesto, člani niž. razr.: Skofja Loka 3. mesto, mladinci viš. razr.: Ljubljana-Narodni dom 1. mesto, mladinci niž. razr.: Novo mesto 2. mesto, članice II. razr.: Slov. Konjice 2. mesto, Mozirje 3. mesto, mladinke II. razr.: Nova Gorica 3. mesto, mladinke III. razr.: Trebnje 1. mesto, mladinke viš. razr.: Maribor-Zeleznica 2. mesto. Slovenskih vrst nismo imeli v naslednjih razredih: članice in mladinci III. r., člani, članice, mladinci in mladinke I. r., članice niž. razr. in člani in članice viš. razr., ki se tekem niso udeležili, ker društva niso imela dovolj denarnih sredstev ali pa vrstam ni bila dovoljena udeležba, ker na pokrajinskih tekmah niso bile dovolj uspešne.

Prehodno zastavo maršala Tita so prejela društva, ki so dosegla najvišje število točk z eno moško in eno žensko vrsto v istem razredu partizanskega mnogoboja, in to so: za I. razred društvo Subotica I., za II. razred društvo Bačka Palanka in vaško društvo Mol za III. razred (v tem razredu so lahko tekmovala le vaška društva). Najboljše vrste v mnogoboju v vajah na orodju so prejele prehodna darila, kip telovadca ali telovadke.

Rezultati: Ljudski mnogoboj, člani I. razred: Subotica I., Novi Sad I. in Valjevo, II. razr.: Negotin, Mostar in Zagreb I., III. razr.: Fram, Slunj in Trogir; mladinci I. razr.: Novi Sad, Beograd V. in Cetinje, II. razr.: Bačka Palanka, Leskovoac in Zagreb I., III. razr.: Mladenovo, Sivac in Mol.

Ljudski mnogoboj, članice I. razred: Subotica I., Novi Sad I. in Gradačac, II. razr.: Mostar, Slov. Konjice in Mozirje, III. razr.: Drniš; mladinke I. razr.: Novi Sad I., Beograd in Srpska Mitrovica, II. razr.: Kikinda, Bačka Palanka in Nova Gorica, III. razr.: Trebnje, Zrnovo in Ključevo.

Števna komisija še ni objavila uspehov vseh vrst in posameznikov, ker delo do razglasitve uspehov še ni mogla dokončati oziroma rezultati še niso zadostno preverjeni.

V višjem razredu mladincev in mladink se bo 12 najboljših posameznikov in 12 posameznice še borilo za naslov državnega prvaka na zaključnih tekmah, ki bodo 21. julija na Bledu.

6 Slovencev med prvo desetorico

Na zveznem prvenstvu v mnogobojih v Nišu dne 3. in 4. julija so nastopili tudi tekmovalci in tekmovalke zveznega razreda v vajah na orodju. Kljub mišljenju nekaterih, naj zvezni razred tekmuje istočasno kot drugi razredi, češ da jih lahko drugi tekmovalci vidijo in se od njih marsikaj naučijo, so izkušnje zadnjih let pokazale drugače. Izvedba tako množičnih tekem popolnoma zaposli organizatorja in zveznim tekmovalcem in tekmovalkam ne more biti posvečena tolikšna skrb, kot jih tako naporene tekme zahtevajo. To se je zopet pokazalo na teh tekmah. Tekmovalci in tekmovalke so nastopili ob najtežjih pogojih, kar je vsakekor vplivalo na njih uspehe, njihovega nastopa pa drugi skoraj niso mogli videti, ker so bili sami zaposleni. Tudi na javni akademiji je bilo sorazmerno malo telovadcev, ker je organizator napravil veliko napako s tem, da je predpisal precej visoko vstopnino 80 do 100 din, kar je ob že tako velikih stroških kar velik znesek.

3. julija so člani in članice tekmovali v poljubnih sestavah v olimpijskem programu na akademiji, kjer se pa ni mogel izvesti ves program, ker orodje ni bilo pravočasno in dobro pripravljeno in je bil del tekme izveden že na stadionu oziroma v telovadnici. Članice so poka-

zale tudi svoje znanje v sestavah z obroči, katero je morala za svoje tekmovalke sestaviti vsaka republika.

Naslednji dan so člani in članice tekmovali v obveznih vajah oziroma prvinah iz programa za prihodnje olimpijske tekme. Marsikdo je bridko spoznal, da je obveznim vajam posvetil premalo pozornosti in tako zdrknil za kakšno mesto navzdol. Tekmovalo je 12 članov in 15 članic, od teh so morali zaradi poškodbe odstopiti štirje. Število nas ne zadovoljuje, saj imamo v naših vrstah mnogo več zveznih tekmovalcev in tekmovalk. Opravičenih jih je le nekaj, ki so morali izpolniti svojo šolsko obveznost, več je pa takih, ki državno prvenstvo ne vzamejo dovolj resno in njihov izostanek ni opravičljiv. Zveza bo vsakekor morala gledati tega ostreje ukrepati.

Uspehi so bili naslednji — člani: 1. Čaklec (Zgb I.) 103,35, 2. Oblak (Jes), 103,05, 3. Urbanc (Hr) 99,45, 4. Kušar 97,55, 5. Slibar (oba Lj. N. d.) 95,50, sledijo 7. Pešl (N. d.), 8. Jurkovič (Hr); članice: 1. Razman (Jes) 65,20, 2. Kočiš (Bgd) 60,10, 3. Sigulinski (Subotica) 59,25, sledijo še 7. Pogačnik (N. d.) in 10. Smolnikar (Jes). Zaključne tekme med 12 najboljšimi telovadci in telovadkami za naslov državnega prvaka bodo 30. in 31. julija na Cetinju.

Tudi hrastniški športniki so proslavili svoj občinski praznik

V okviru proslav občinskega praznika v Hrastniku so bile pred kratkim na sporedu tudi številne športne prireditve. Na turnirju kegljačev je nastopilo 6 moštev in je zmagalo Bratstvo iz Hrastnika (277 podrtih kegljev) pred Svoboda iz Zasavja (250), Radečami (212), Proletarcem iz Zagorja (210), trboveljskim Rudarjem (209) in Smartnom pri Litiji (170).

V nogometnem brzoturnirju so sodelovala moštva Rudar II. in Svoboda iz Trbovelj ter Bratstvo in Rudar iz Hrastnika. V prvi tekmi je Bratstvo odpravilo domačega Rudarja z 2:0 (0:0), Svoboda pa Rudarja II. z 1:0 (1:0). Finalni tekmi je zmagalo Bratstvo nad Svobodo s 6:4 (4:0).

Na odbojškem turnirju, kjer so nastopila partizanska društva iz Radeč, Hrastnika, Papirnice in do-

mače Bratstvo, je zmagal »Partizan« iz Radeč. Posebno zanimive pa so bile tekme v kajak-slalomu, kjer so sodelovali tekmovalci iz Ljubljane, Zagreba, Maribora, Litije in Hrastnika. V mojsrskem razredu je zmagal znani reprezentant Zadel Milan, v splošnem razredu pa Simovič Vlado. Lep delež k vsem proslavam sta prispevali tudi partizanski društvi iz Hrastnika in Dola, ki sta se predstavili z uspelima akademijama.

Solidno in hitro popravljamo vse vrste moških in ženskih dvokoles
Mehanična delavnica
»ILIRIJA«
VODNIKOVA ULICA
(pri Kamniti mizi)

Ob športni razstavi v okviru I. Turistične razstave

Lep prikaz naše dejavnosti

Tik pred zaključkom slavnostnih prireditev v čast 10-letnice športa je bila na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani v okviru I. Turistične razstave odprta tudi športna razstava, ki naj bi prikazala razvoj našega športa od osvoboditve dalje, njegove uspehe in razširjenost med delovnim ljudstvom.

Precej obsežen paviljon D je sedaj že nekaj dni razstavni prostor naših športnikov, kjer so zbrane številne fotografije iz življenja in tekmovanj, mnogi pokali, plakete, hkrati pa tudi rekviziti, ki jih športniki uporabljajo pri raznih panogah. Ze pred vhodom v ta paviljon so tri športna podjetja (»Elan«, »Planicašport« in »Sport« iz Beograda) okusno opremila zunanji prostor, tako da izgleda kot nekakšno taborišče športnikov v malem. Solidno izdelane konstrukcije košev za košarko so produkt tovarne »Elane«, razne vrste šotori privabljajo turiste, v večjem šotoru pa je podjetje »Planicašport« razstavilo tudi doma izdelane rekvizite. Posebno zanimivost vzbujajo male lesenitne weekend hišice za dve osebi, ki jih razstavlja podjetje »Sport« iz Beograda. To je nekakšen uvod v drugi razstavni prostor.

VSEGA ZA VSAKOGAR DOVOLJ

Takoj ob vhodu v paviljon na desni strani sta najbolj urejeni razstavi športne medicine in slovenskega planinstva. Od teh dveh razstavah se človek pač dalj časa pomudi, ker sta zares nazoren prikaz dejavnosti, saj vidiš na primer pri razstavi športne medicine kompletno opremljeno ambulanto z vsemi aparaturnimi in instrumenti za preglede športnikov, s sanitetnim priborom, ki je potreben za razna športna tekmovanja, vmes pa se prepletajo podatki o športnih ambulantah, o zgodovini športne medicine ter prikazi najpogostejših poškodb in okvar telesa naših športnikov.

VSA ČAST PLANINCEM

Planinci so se zares potrudili, saj je njihova razstava pestra, bogata

in zanimiva, sega pa tja v prvo zgodovino našega planinstva, ko so se začeli vzpenjati v gore pastirji in »piparjci«, začelniki slovenskega planinstva. Višek te razstave so vsakekor umetniške fotografije naših planin, zanimivo pa je tudi pogledati oddelek Gorske reševalne službe z vso potrebno opremo, razne reliefe, makete in prikaz planinske flore. Pozorno oko opazi še nekaj: prave planike, »nasajene« v improvizirani gorski steni. Če dodamo še to, da so planinci vse razstavljene fotografije in predmete, prav tako pa tudi športni medicinci, opremili z napisji, je to zgovoren dokaz, da sta bili razstavi skrbno pripravljene.

Opazovalec lahko vidi poleg teh dveh prostorov še razstavo Založbe »Polet« s prikazom, kakšen je potek dela pri nastajanju lista »Polet«.

ŠTEVILNI POKALI IN ZGOVORNE FOTOGRAFIJE

Nadaljnji oddelki tega paviljona zajemajo v svoje okrilje razstavo različnih športnih panog, kjer vidimo ponekod originalne rekvizite, ki jih uporabljajo športniki pri tekmovanjih, tako kolesarske valje, boksarski ring, smuči itd. Najbolj zanimiv je kontrast med staro bloško in najmodernejšo smučko s specialnim stremenom. Pestrost razstavij delajo številni blesteči pokali, plakete in zastavice, na fotografijah pa vidimo naše najboljše športnike ter prikaze z raznih tekmovanj. Iz vsega diha živahnost, vsepovsod vidimo zgovoren dokaz, da je telesna vzgoja človeku koristna in potrebna. Pri posameznih panogah smo videli tudi reklamne lepake, ki pričajo o gostovanjih naših klubov v inozemstvu, v kotičku Ljudske tehnike pa vidimo celo tekmovalni avtomobil Malnariča, jadralno le-

talo Jastreb in nekaj drugih modelov.

Težko je v kratkem času obiti ves razstavni prostor, če si hoče človek podrobno ogledati vse gradivo.

Toda nekaj nas moti. Povprečen opazovalec, posebno tak, ki s športom ni dovolj seznanjen, si nekoliko težje predstavlja, kaj pomenijo razstavljene predmete in fotografije. V tem so arazerji nekoliko grešili. Prav gotovo bi bila razstava bolj zgovorna, če bi ob priborjenih pokalih pisalo, kdo si jih je priboril in na kakšnem tekmovanju, in če bi pod slikami športnikov navedli, kdo je ta ali oni, ki ga slika predstavlja. Ne bi bilo napak tudi, da bi posamezne športne panoge v svojem razstavnem kotičku razstavile tudi grafikone članstva in društev in bi bila s tem razstava zares popolna.

Pa vendar, ta razstava je prvi poizkus, to so napake, ki se pač dajo odpraviti. Če izznamemo te slabosti, lahko rečemo, da je športna razstava najprivlačnejši razstavni del turistično-športne razstave in si jo je vredno ogledati. T. B.

Muzično odlično

PRAVILNA REŠITEV ODREZKA ST. 42	
Jugoslavija : Svica	x
Jugoslavija : Svica (konč. rez.)	x
Nemčija : Jugoslavija (I. polčas)	2
Nemčija : Jugoslavija (končni rez.)	x
Avstrija (D) : Viena	1
Admira : FC Wien	1
GAK : Sportklub	x
Simmering : Wacker	2
LASK : Stadlau	prekinjena
Bregenz : Kapfenberg	2
Rapid : Avstrija (S)	odpadla
Nemčija : Jugoslavija	1

Med 4731 udeleženci »Poletovaga« nagradnega natečaja z Odrezkom št. 42 ima 9 pravih rešitev Visočnik Bojan, Zupančičeva 14 in prejme 20.000 din.

LETO XI Stev. 28
Polet
Stran 3.

VESLANJE

Na obisku pri romunskih in ruskih veslačih

Bled je bil tokrat moj cilj in moram priznati, da me je kar skrbelo, kako bom opravil svojo nalogo. Ob našem najlepšem jezeru so te dni namreč zbrani skoraj vsi najboljši veslači Evrope in moj namen je bil poizvedeti, kako kaj živijo.

Ko sem v pisarni regatnega odbora nalezl na romunskega vodjo, sem že mislil, da imam srečen dan. Vendar ni šlo vse tako kot sem želel. Blizal se je namreč prav čas obeda in sem moral s svojim »delom« še malo počakati. Ko je po mojih računih minil čas, v katerem bi tudi največji jedec zadovoljil svoj želodec (računal sem tudi na to, da veslači menda za zajtrk pojedjo toliko, kot navaden zemljan ves dan), sem se napotil v hotel Jelovico. Malo me je sicer skrbelo romunščina, vendar se je spremljevalec ekipe in član romunske ambasade rade volje ponudil za prevajala.

Trener Bencescu George je bil takoj pripravljen za razgovor.

»Naša ekipa šteje 28 članov in je najštevilnejša inozemska ekipa na tem tekmovanju. Nastopili bomo tako številno zato, ker moramo preizkusiti svoje moči za drugo leto, ko bo na Bledu evropsko prvenstvo. V nedeljo bomo nastopili s 5 člani.«

Na vprašanje, na kakšen uspeh letos računajo, je odgovoril, da ne poznajo drugih ekip in da zato o tem ne more povedati kaj več. Ker so prispeli šele prejšnji večer, mi tudi o progi ni mogel povedati ničesar, pač pa je zelo pohvalil vso oskrbo in okolico Bleda.

O pripravah za letošnjo regato pa mi je povedal:

»Priprave so trajale tri tedne, in sicer na jezeru Snagov, ki je 30 km oddaljeno od Bukarešte. Seveda so se posamezniki že prej pripravljali v klubih. Najboljše tekmovalce na zbirnih tekmah pa smo pripeljali na Bled. Če bodo letos uspeli in dosegli zadovoljive uspehe, bomo drugo leto prišli s še številnejšo ekipo. Mislim, da bo letošnja regata ena najboljših v Evropi in z zanimanjem pričakujem nedeljsko tekmo.«

Opazil sem, da je čas, ki so mi ga namenili, potekel, in sem se poslovil.

Ruskih tekmovalcev nisem mogel zaslediti. Čeprav je bila ura že tri popoldne, jih še vedno ni bilo na kosilo. Pri natakarku hotela Toplice sem zvedel, da so zajtrkovali šele ob enajstih in da so šli v kino.

Skušal sem poiskati našega skifista Vlasiča, vendar mi tudi to ni uspelo. Zato sem sedel pred Toplice in čakal ter končno tudi dočkal. Tako sem namreč mislil, ko sem zagledal številno skupino, o kateri sem bil prepričan, da so ruski tekmovalci.

»Počakajte 40 minutočk,« mi je dejal vodja. Kaj mi je drugega preostalo? Zopet sem sedel in čakal.

ambasade so posedli okoli mize v hali, kjer je potekal razgovor.

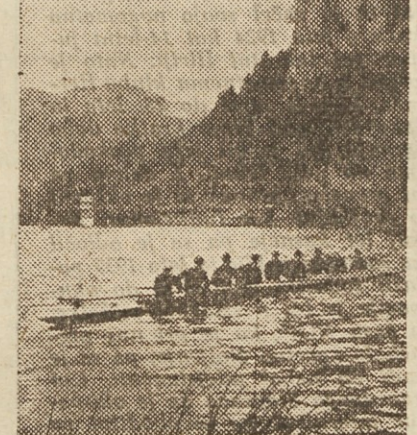
»Naši tekmovalci so vsi še zelo mladi in so po poklicu večinoma študenti. Vsi so iz Moskve. Težko je reči, kakšne uspehe bodo dosegli, ker bo letošnja regata »proverka« za nas.«

Ker so prispeli na Bled že v nedeljo, so seveda malo presenetili organizatorje in niso takoj prve dni dobili čolnov. Kasneje so jih sicer dobili, vendar so še vedno nezadovoljni, saj je morala evropska prvakinja Čumakova prve dni trenirati double-scull skupaj z Berkutovim, ki je tudi znani skifist.

»Nedeljska tekma v skiffu za ženske bo pravzaprav evropsko prvenstvo, saj bodo poleg vaše tekmovalke Čumakove nastopile še Sykova (Avstrija), Reuterjeva (Nizozemska) in Scholzerjeva (Nemčija). Ali upate, da bo vaša tekmovalka zmagala?«

»Prav zaradi pomanjkanja treninga ne vem kako bo. Računali smo namreč, da bomo lahko trenirali ves teden.«

Vsi Rusi so zelo zadovoljni s hrano in okolico Bleda, kamor gredo vsak dan na izlete. Z besedami »Blejeci bi morali živeti najmanj sto let, ker živijo v takem miru in dobrem zraku,« je dal trener Poljakov lepo priznanje Bledu.

Ruski veslači na treningu

Zanimale so me še priprave, ki so jih imeli doma.

»Na reki Moskvi v Moskvi smo imeli tri izbirne tekme, od katerih je bila zadnja 18. junija. Najboljši na teh tekmah bodo nastopili na Bledu.«

Tekmovalci so se odpravljali na trening, zato sem se moral posloviti. Počakal sem ob jezeru in ugotovil, da bo nedeljska borba huda. Po kratkem navodilu je trener Poljakov sedel na kolo in ob obali spremljal veslače ter jim dajal navodila. Priprave so torej resne, nedeljska tekma pa bo pokazala, kdo jih je vzela resneje.

Marjan Gogala

Po stopinjah Radosavljevičeve ... in še naprej

Po 9 mesecih treninga že med evropsko elito

Najbrž že veste, o kom nameravamo govoriti. Doslej namreč nismo imeli ravno preveč primerov, da bi kakšen športnik, zlasti pa atlet, v tako kratkem času napravil vso razvojno pot od začetnika do tekmovalca evropskega formata. To si je privoščila članica ljubljanskega Odreda Milena Usenik, nova jugoslovanska rekorderka v metu krogle.

Prvo resnejše srečanje z atletiko je doživela šele jeseni 1954, ko se je vpisala na Inštitut za telesno vzgojo. Odkrili so jo pravzaprav že prej. Telovadila je v »Partizanu« in na javnih šolskih in »Partizanovih« tekmah dosegala že kar lepe rezultate v metu krogle, čeprav ji je bila ta disciplina es povsem tuja. Na Inštitutu za telesno vzgojo pa je prišla v roke prof. Šturmu, ki jo je znal hitro navdušiti za atletiko in kmalu je bila med najbolj rednimi na treningu. Trenirala je vsak dan, često pa celo dvakrat dnevno. Že prvo tekmovalje, ko je takoj vrgla kroglo čez 12 m, je pokazalo, da smo dobili v Usenikovi tekmovalko z velikimi perspektivami. In res. Iz tekmovalja v tekmovalje je naglo napredovala. Najprej 15,22, potem nov slovenski rekord 15,66, preteklo nedeljo v Saarbrückenu pa še nov jugoslovanski rekord s 15,89 m. Njena pot navzgor s tem gotovo še ni zaključena in tudi rezultati čez 14 metrov, mogoče še v tej sezoni, nas ne bodo presenetili.

V čem je skrivnost rapidnega napredka Usenikove. Odlikuje se predvsem po izredni hitrosti izmeta, v tem ji je med vsemi jugoslovanskimi metalkami tako krogle kot diska in kopja enaka le Matejeva. Tudi sicer ni ravno počasna, saj preteče na primer 60 m v 8,6, pa tudi v višino lahko preskoči 135 centimetrov. Za svoje odlične rezultate pa se mora zahvaliti ne samo svojemu talentu in veliki vztrajnosti pri treningu, ampak tudi svojemu trenerju prof. Šturmu, ki nam je tu »ustvaril« atletinjo res velikega formata. Na Inštitutu niso zadovoljni z njo samo kot atletinjo, ampak tudi kot študentko. Naj ome-

nimo še, da je najboljša slovenska atletinja doma iz Velikega vrha na Blokah, stara pa je 21 let.

Slika o novi rekorderki naj dopolnimo še z nekaterimi statistič-

nimi podatki. Da pomeni rezultat 15,89 nov jugoslovanski rekord (4 centimetre boljši od prejšnjega, ki ga je držala Radosavljevičeva), smo že omenili. Zanimivo pa je poudariti, da ima le 6 držav na svetu sedaj boljši rekord v metu krogle od Jugoslavije. To so Sovjetska zveza (Zibina 16,28), Nemčija Werner 15,06), CSR (Tišlerova 14,45), Vzh. Nemčija (Lüttge 14,31), Nova Zelandija (Williams 15,96) in Poljska (Koniakowna 15,98). Dosele je le 25 metalk v vsej zgodovini atletike sunilo kroglo dalj od 15,89 m. To je doseglo 14 Rusinji, 8 Nemk ter po ena tekmovalka Nove Zelandije, CSR in Poljske. Tudi po tabelah za ocenjevanje rezultatov je rezultat Usenikove mnogo vreden. Le 2 rezultata v jugoslovanski atletiki (Babovič 11,3 na 80 m ovire in Matej 47,09 v disku) sta boljše ocenjena od rekordnega rezultata Usenikove. Na koncu še lestvica najboljših metalk krogle na svetu v letošnji sezoni:

1. 16.00 Zibina (SZ)
2. 15.38 Dojnikova (SZ)
3. 15.34 Tiškevič (SZ)
4. 15.20 Kazanceva (SZ)
5. 15.06 Werner (Nem)
6. 14.45 Tišlerova (CSR)
7. 14.31 Lüttge (V. Nem.)
8. 14.05 Anhoff (Nem)
9. 13.90 Tews (V. Nem.)
10. 13.89 Usenik (J)

Zaključek prvenstva v celjski nogometni podzvezi

Brežičani najboljši

Prvenstvo Celjske nogometne podzveze je zaključeno. Prav v zadnjih kolih se je razvila najinteresnejša borba za prvo mesto, za katelega se je potegovalo več kandidatov. Osvojil ga je »Partizan« iz Brezic pred najnevarnejšim konkurentom ZSD Celje. Če bi imeli Celjani morda nekoliko več sreče in če bi premagali »Partizana« iz Konjic, potem bi bil položaj obraten in Brežičani se s tem naslovom ne bi mogli ponašati. Lestvica ob zaključku prvenstva je takale:

Part.-Brezice	12	6	4	2	37:22	16
ZSD Celje	12	7	2	3	25:19	16
Part.-Konjice	12	5	4	3	22:15	14
Svoboda (T)	12	6	2	4	32:22	14
Usnjar (S)	11	4	2	5	22:19	10
Dobrna (T)	11	3	1	7	32:30	7
Svoboda (Kis)	12	1	3	8	11:54	5

Ta lestvica pa še ni dokončna, ker morata odigrati med seboj tekmo še Dobrna in Usnjar, zlasti pa še zato, ker je bilo proti verifikacijam tekem ZSD Celje vloženi več protestov zaradi tega, ker je nastopal v moštvo Celja plačan trener. Kolikor bodo ti protesti ugodno rešeni, se bo vrstni red na lestvici nekoliko spremenil, kar pa ne bo vplivalo na končni plasma »Partizana« Brezic, ki je zaslužno osvojil prvo mesto.

Mladinsko nogometno moštvo Odreda, ki je na turnirju v počastitev 10. obletnice osvoboditve osvojilo prvo mesto in prejelo lep pokal NZS, je s svojim znanjem in prikazano navdušilo vse poznavalce nogometa. V moštvo je nekaj izrazitih talentov, ki se bodo lahko razvili v prvorazredne igralce. Torej, hodočnost slovenskega nogometa le ni tako črna... seveda, če bomo znali to mladino pravilno usmerjati in vzgajati.

20 let v službi piščalke

Tesno povezani z našim nogometnim športom so seveda tudi odločujoči činitelji na posameznih tekmah, ki mnogokrat kujejo usodo moštvom v raznih srečanjih — nogometni sodniki. Gledalci, pa tudi igralci, so včasih z njimi zadovoljni, včasih tudi

Nekdaj je bil aktiven nogometar in je začel svojo nogometno kariero leta 1924 kot 14-letni junior pri takratni Iliriji. Nato je prešel k nogometnemu klubu Hermes, kjer je igral do 28. leta in tako zaključil svojo kratko dobo igranja, ko je bil teže poškodovan na neki tekmi. Z delom pa ni prenehal, ampak se je vključil v svoj klub kot funkcionar. Nekaj let kasneje pa se je odločil za sodniški poklic in leta 1935 položil sodniški izpit. Vse do okupacije je bil v »službi« piščalke, v času NOV, ko je pri nas prenehalo športno življenje, pa se je tudi on nehal udeleževati. Kot zavednega Slovenca ga je okupator interniral, po osvoboditvi pa se je spet vključil v sodniške vrste. Že leta 1946 je začel soditi zvezne ligaške tekme ter prav uspešno debutiral na ligaški tekmi med beograjskim Metalcem in sarajevskim Železničarjem v Beogradu. Odslej dalje je sodil različne tekme, katerih »zbirka« danes presega že številko 600.

ne, mnogokrat je morda odločilen pri tem tudi izid srečanja v korist tega ali onega moštva. Za to »službo« se je pred 20 leti odločil tudi znani športni delavec Emil Erlich, ki ga že več let poznajo ljubitelji nogometa po vsej naši državi. Prav letos praznuje svoj 20-letni jubilej aktivnega sodniškega dela in še vedno ga uvrščamo med najboljše sodnike, ki so, posebno v naši republiki, precej redki.

Tovariša Erlicha smo ob njegovem jubileju vprašali, kaj meni v našem sodniškem kadru. Njegovo mnenje je, da je številčno in kvaliteto precej šibak in bi zato morali iskati sodnike med nekdanjimi nogometarji, ki imajo dovolj izkušenj v svojem aktivnem delu. Ob 20-letnem jubileju želimo tov. Erlichu, da bi tudi v bodoče uspešno opravljal svoje dolžnosti na zelenih igriščih v korist našega nogometa.

Nekaj misli po mladinskem nogometnem turnirju

S tako mladino bomo uspeli

Mladinski nogometni turnir v proslavo 10-letnice športa uvrščamo med najkvalitetnejše prireditve športnega tedna, ki je za nami. Res, da je ta turnir že nekoliko odmaknjen od nas, pa vendar je vredno o njem napisati nekaj besed. V razgovoru s funkcionarjema NZS in NPL tov. Gvardjančičem Dušanom in Tašičem, ki sta nosila glavno breme organizacije tega turnirja in sta z organizacijo tudi uspela, smo ugotovili nekaj značilnosti, katere bi kot koristne napotke naši klubi lahko uporabili v svojem bodočem delu.

V začetku je prišlo sicer do majhne zmede zaradi prevelikega števila udeležencev, toda vse do konca je turnir dobro potekel. Sicer so bili termini tekem prepogosti, saj so morali mladinci v dveh skupinah odigrati tri tekme v treh dneh zaporedoma, kar se je seveda odražalo tudi na utrujenosti igralcev, toda za to so bili pač objektivni pogoji.

KVALITETA MOSTEV ZELO DOBRA

Poleg tehnično zelo dognanih mladinskih enajstoric Vojvodine, Spartaka in Lokomotive, so enakovredno merilo svoje moči mladinci Odreda in Ljubljane, pa tudi mladi Rudarji čeprav so bili slednji telesno precej šibki in glede tega niso bili dorasli svojim nasprotnikom. Kolikor so bili gostje iz drugih republik tehnično popolnejši, toliko so nadoknadili domači z borbenostjo. Žal smo opazili pri nekaterih, zlasti pri Braniku, manj kvalitete, kar pa gre hkrati na račun tega, da sta Branik in Maribor tik pred ljubljanskim turnirjem odigrala več težjih tekem na turnirju v Mariboru. Pa vendar, videli smo dovolj lepih potez in duhovitih akcij mladih nogometašev. To so zlasti pokazale tekme med Vojvodino in Lokomotivo, med Odredom in Spartakom ter Spartakom in Rudarjem. Skratka, s kvaliteto turnirja smo bili zadovoljni, le žal, da tega niso spoznali gledalci, ki so v skromnem številu obiskovali tekme. Nekdo pa je le od tega imel korist.

Z veseljem ugotavljamo, da je večji del gledalcev sestavljala mladina, ki je na tem turnirju lahko precej pridobila.

DISCIPLINA VZORNA

Turnir ni bil ocenjevan samo po tehničnem znanju in rezultatih, doseženih na tekmah, temveč po tem, kako so se posamezni igralci vedli na igrišču. Pri mladih igralcih smo videli veliko mero discipline, predvsem pri »Ljubljani«, ki je tudi prejela pokal kot najbolj disciplinirano moštvo, hkrati pa še pri Vojvodini, Rudarju in Braniku. Le nekaj je motilo. Odred in Vojvodina nista imela zdravniško pregledanih igralcev, kar vsekakor spada k disciplini. Prav tako pa se nekateri funkcionarji posameznih klubov niso znali pravilno zadržati na igrišču. Nasprotno pa moramo tokrat izreči priznanje sodnikom, ki so zadovoljivo opravili svojo dolžnost in dodali k uspehu turnirja svoj delež še s tem, da so tekme sodili brezplačno.

Kot zanimivost turnirja moramo omeniti še to, da sta Odred in Ljubljana dokazala, da po svoji igri prav nič ne zaostajata za klubi iz drugih republik in smo torej tu prišli na enakovredno raven z mladinci Spartaka, Vojvodine in Lokomotive. Še celo več, mladinsko moštvo Odreda se je pokazalo v najlepši luči ter zaslužno osvojilo naslov prvaka in pokal, ki ga je podarila NZS. Med posamezniki pa smo opazili nekaj izrazitih talentov, kot Gabrovška, Permeta in Slambergerja pri Odredu, Zupančiča, Markeča pri Ljubljani in Jordana pri Rudarju.

Kaj nam torej narekuje ta turnir? Mladini nudimo še več takšnih priložnosti za nastope, kolikor se ne bi spremenil sistem prvenstvenega tekmovalja, seveda s popolnejšim sporedom, da se ne bi mladinci preveč utrujali, hkrati pa preskrbimo tej mladini dobro strokovno vodstvo, to je trenerje, ki bodo znali mladi rod pravilno usmerjati za bodoče odgovorne naloge. Morda je odgovor na vprašanje, kako dvigniti kvaliteto slovenskega nogometa, že tu. Mladinci so nam namreč pokazali, da znajo dobro obvladati žogo in biti disciplinirani, manjka jim le še izkušnje, ki pa jih lahko v doglednem času pridobijo. Nihče torej ne more zanikati, da Slovenci nimamo bogatega rezervoarja, ki ga lahko s pametno politiko zelo koristno uporabimo. Ali ne bi bilo lepo, če bi čez nekaj let videli nastopati v prvenstvu prvih moštev današnje kompletno mladinsko moštvo Odreda! To bi bila pač zavest, da je bila vzgoja teh mladincev pravilna. Sicer nekaj tega opazimo že danes pri Odredu in Ljubljani, pa vendar smo šele na pol poti.

Ne glede na vse to, lahko trdimo, da nas je ta mladinski turnir ugodno presenetil in nam dal novo upanje, da bomo razmere v našem nogometu lahko izboljšali, če bomo znali pravilno in pametno ravnati z mladino. Tone Bančič

NAMIZNI TENIS

Tekmovalje za »Poletovo« namiznoteniško nagrado

Hlebš brez konkurence

Namiznoteniška sezona je pri kraju. Spet je za nami leto zanimivih borb za »Poletovo« namiznoteniško nagrado. V vsej sezoni je zbralo 22 igralcev 577,5 točke. Zmagal je z velikim naskokom Hlebš, ki je že ob začetku sezone pokazal, da letos resno računa na prvo mesto. Tokrat smo upoštevali še rezultate republiškega turnirja v Kranju, ki je bil zadnja letošnja prireditve. Pri naknadnem pregledu smo ugotovili, da smo uspeh Hlebša in Kocjana na državnem prvenstvu v Ljubljani ocenili premalo, in smo zato obema pristeli še po 5 točk.

Končni vrstni red: 1. Hlebš 134, 2. Ahačič 65, 3. Kocjan 56, 4.—5. Jeram in Rebolj 48, 6. Petrovič 35, 7. Osaben 34, 8. Štrumb 30, 9. Prica 23,5, 10. Podobnik 21, 11. Oblak 15, 12.—13. Modrijan in Tigerman 12, 14. Uranič 10,5, 15. Teran 8,5, 16. Kosmač 6, 17. Sedej 5, 18. Levstik 4,5, 19. Mrgole 2,5, 20.—21. Dolenc in Zajc 2, 22. Antolič 1.

K rudarskemu prazniku in

200-letnici obstoja zagorskega rudnika

čestita vsemu prebivalstvu Zagorja

LJUDSKI ODBOR
MESTNE OBČINE
ZAGORJE OB SAVI

Naši atleti gostujejo v Nemčiji

Del jugoslovanske moške atletske reprezentance, ki je nastopila v Augsburgu in Oslu, še nastopa na mednarodnih tekmovanjih po Nemčiji. Nekateri najboljši atleti so nastopili v Berlinu, kjer je tov. Stanko Lorgar zmagal na 110 m ovire s 14,6 pred Nemcem Steinsonom, ki je dosegel isti čas. Mladi skakalec ob palici Lukman se je zopet popravil za 2 cm in z rezultatom 4,12 m osvojil drugo mesto za tekmovalcem Vzhodne Nemčije Preusgerjem 4,20. Odlični rezultati so bili doseženi v teku na 1000 m, kjer je tekel Nielson (D) 2:20,5, Lueg (Nem) 2:20,8, Laurenz (Nem) pa 2:21,0. Drugi del reprezentance je nastopil v Kölnu. Vipotnik je s časom 1:53,0 zmagal na 800 m pred Nemcem Neumannom 1:53,8, Sabolovič pa je bil z 49,5 na 400 m drugi za Nemcem Heisejem. — Manj uspeha so imeli naši tekmovalci, ki so nastopili na Finskem. Mihalič je bil v teku na 5000 m s povprečnim časom 14:46,2 drugi za Fincem Tuomalo, ki je tekel 14:20,2. Edino

zmago od Jugoslovancev je dosegel Krivokapič s 45,79 v metu diska. Mugoša je bil z 1:54,2 tretji na 800 metrov.

Prihodnjo nedeljo bo v Ljubljani zelo zanimivo atletsko tekmovanje. V drugem kolu zvezne lige za moške se bodo na stadionu ZAK Ljubljana v Šiški srečale ekipe Dinama in Mladosti iz Zagreba, Kladivarja iz Celja in Ljubljane ter Odreda. Zenske ekipe bodo na isti termin nastopile v Varaždinu.

V Valjevu je bilo atletsko prvenstvo JLA, ki je veljalo tudi kot izbirno tekmovanje za sestavo armijske ekipe, ki bo zastopala Jugoslavijo na troboju armijskih ekip Turčije, Grčije in Jugoslavije. Na tekmovanju so nastopili tudi nekateri znani atleti. Važnejši rezultati — 100 m: Pokorn 11,5; 400 m: Radulovič 51,1, Djordjevič 51,3; 800 metrov: Mavar 1:59,0; 1500 m: Mavar 3:59,8; 5000 m: Vesič 16:15,0; višina: Zarol 178; daljina: Pokorn 6,72; troskok: Jovanovič 13,19; — krogla: Peruničič 13,09; disk: Roglič 39,01; kopje: Vujačić 51,46; 4 × 100 m: Zagreb 45,3. V ekipnem tekmovanju je zmagala ekipa letalstva pred Beogradom in Zagrebom.

Naša anketa o slovenskem nogometu Več klubske zavesti in medsebojnega sodelovanja

»Naj še jaz vtaknem svoj nos v problem, ki je povzročitelj mnogih debat in preprirov, torej, v problem slovenskega nogometa. Nisem kakšen »strokovnjak« alj zagrizen navijač enega ali drugega kluba, temveč vedno gledam igro ali razmere v klubu realno in kritično takšne, kot so. Razmere v nogometu so se v zadnjih letih, posebno če jih primerjamo s predvojnimi, temeljito izpremenile, in to v negativnem smislu. Nekoč je slovenski nogomet igral mnogo vidnejšo vlogo v zveznem merilu kot danes, in to brez vsakih poizkusov zbiranja igralcev v reprezentančni klub republike in brez vsakršnih »neamaterskih« oblik in plačevanja igralcev. Klubska zavest, ki je bila nekdanj gonilna sila za pot k uspehom, je danes lastna le še nekaterim začetnikom. Čim pa nogometaš nekoliko bolj zaigra, se že ima za »zvezdo« in mu je cilj le še paradiranje in prestopanje iz kluba v klub pod geslom »Kdor da več«.

Popolnoma razumljivo je, da igralec, katerega je vzgojil neki klub in ki potem prestopi v drugega, ne more igrati res s srcem, posebno pa ne, če prestopi večkrat in dobi za to tudi kakšno »podporo«. Tedaj pač ne moremo govoriti več o klubske zavesti.

Vse, kar je bilo doslej pisanega o odnosih slovenskega nogometa z NZJ, ki ima brez dvoma precejšnji delež, da so razmere v našem nogometu take in da Slovenci nimamo predstavnika v zvezni ligi, bolj ali manj drži, popolnoma zgrešeno pa bi bilo, vse naprtiti NZJ. Razmere v naših klubih, njihovi medsebojni odnosi, »kapranje« igralcev, to je vse prej kot v skladu z našo športno in socialistično moralo. Zelo radi se odgovorni ljudje po klubih izgovarjajo, da se le s takimi načini lahko dvigne kvaliteta nogometa, da to delajo tudi v drugih republikah in slično. To drugo povsem drži in to bi moral reči svojo odločilno besedo najvišji nogometni forum v državi in prekiniti z »neamaterizmom«. Treba je jasno povedati: »To je amaterski nogomet, to pa profesionalni.« ne pa govoriti o neamaterizmu, ko vsakdo dobro ve, da je to le drug izraz za profesionalizem. Popolnoma razumljivo je, da bi kvaliteta jugoslovskega nogometa padla, če bi bila povsem na amaterskih osnovah, zato je treba reči besedo o profesionalnem nogometu pri nas. Tako se bomo izognili marsikateremu škandalu in dolgim preiskovalnim postopkom zoper klube in posameznike. Ob eventualnem prestopu igralca iz kluba v klub naj bi nagrada zanj prejel klub, ne pa igralec, ki prestopa. To bi bil pač edino primerni način ob prestopanju in ne bi vzbujal hude krvi, klubi pa bi celo imeli od tega nekaj koristi. Amaterski klubi pa naj ostanejo res amaterski in tu naj se vzgaja zdrav kader mladih nogometašev z vsemj dobrimi lastnostmi pravega športnika.

Poglavje zase pa je mnenje nekaterih, ki se še vedno zavzemajo za tako imenovani reprezentančni klub naše republike, kjer bi se zbirali vsi najboljši igralci iz ostalih klubov. Ta poizkus je bil delno že izveden, toda kot vemo, ni bilo dosti kruha iz te moke. Nemogoče je vzdrževati reprezentančni klub pri odnosih med našimi klubi, ki velja-

jo danes, ko bi en klub drugega najraje utopil v žlici vode. Popolnoma drugačen je primer Dalmačije, kjer klubi nesebično pomagajo Hajduku in je za klub in vsakega igralca čast, če lahko igra v Hajduku. Pri nas v Sloveniji je bilo tudi v drugih športih dosti poizkusov sodelovanja med klubi, toda v vnašnje primerih se je vse klavrno končalo. Zato pa danes Slovenci v zveznem merilu v marsikaterem športu ne držimo več tistih pozicij ali celo primata, kot smo ga pred vojno.

Mnenja sem, da bi bilo treba nuditi več vzgoje najmlajšim po klubih in da bi bilo nujno odstraniti iz vodstev klubov tiste ljudi, ki s svojim delom zavirajo napredek klubov, čeprav se trkajo na prsa, da so oni vse v klubu. Če pa že hočemo Slovenci imeti na vsak način predstavnika v I. zvezni ligi, potem bi morali vsi skupaj podpreti klub, ki je irenuto temu cilju najbližji in temu nesebično pomagati, od njega pa zahtevati, da dostojno reprezentira slovenski nogomet v družbi najboljših. Pavčič Janez

ODBOJKA

ČEŠKA ŠOLA

Tudi evropsko prvenstvo v odbojki je za nami. Član državne reprezentance Vlado Skerbinjek nam je že v eni prejšnjih številkih poslal pismo iz Bukarešte, kjer je popisoval začetne borbe v letošnjega evropskega prvenstva. Pred nekaj dnevi pa se je vrnil domov in nam napisal še nekaj podrobnosti s tega šampionata.

Za nami je 4. evropsko prvenstvo. Romunskemu občinstvu in vsem sodelujočim ekipam so ostali nepozabni spomini na eno najlepših in uspešnih tekmovalnih v zgodovini odbojke. V Bukarešti so se tokrat prvič zbrala v polnem številu vsa najboljša evropska moštva. Medsebojna srečanja finalistov so bila demonstracija vrhunske odbojke, nepozabnih borb najboljših odbojkarjev v Evropi. Prognoze o favoriranih so se iz dneva v dan podirale, presenetljivi izidi tekem so spreminjali položaj na vrhu lestvice in šele zadnji dan je padla kocka. Čehi so s prepričljivo zmago nad Bolgari razorožili svojega zadnjega tekmeča.

V slogu šampiona...

Čehi so že v začetku veljali za favorite. V predtekmovalju so naravnost neusmiljeno odpravili vsa moštva. Proti Avstrijem so dosegli svojevrsten rekord: v treh nizih so jim dali vsega le tri točke! Tudi v finalu jim nihče ni mogel do živega, razen Rusov, ki so jih nepričakovano porazili, kar bi jih tudi lahko stalo prvenstvo. Toda že drugi dan se je položaj spremenil, ko smo Jugoslovani prepričljivo premagali SZ in s tem Čehom »vrnil« možnost za prvo mesto. V preostalih tekmah z Bolgari in Romuni Čehi niso imeli težkega dela. Edino mi smo se jim dovolj dobro postavili po robu. Tako so Čehi zasluženo osvojili najvišjo evropsko trofejo.

Kakšne so odlike njihove šole?

Neprekosljiva tehnika lovljenja in odbijanja žoge, čista prstna igra in odlični blok. Napad v mnogočem

zaostaja za temi vrhunsko izpopolnjenimi elementi. Najboljši njihov tolkač je 198 cm visok Tesar. Kkor ga ni videl igrati, bi mu težko prisodil, da je odbojkar. Zaradi svoje ogromne postave in navidezne okornosti smo ga klicali »mamut«. Po učinkovitosti za njim prav nič ne zaostaja manjši (175 cm) Musil, ki je tudi najboljši igralec v polju. Na svoj način je izstopal Schwarzkopf. Večino žog je z neverjetno preciznostjo plasiral vedno v prazen prostor nasprotnikovega polja. Bil je eden glavnih nabiralec točk za češko moštvo. Schwarzkopf je bil najinteligentnejši igralec na prvenstvu. V splošnem pa češka igra zaradi svoje navidezne okornosti povprečnemu gledalcu ne ugaja. Čehi so razen v tekmah s SZ redko navdušili občinstvo.

Preizkušnja dveh šol

V najlepši tekmi prvenstva med Rusi in Čehi sta se srečala dva sistema, ruski, skoraj brutalno ofenziven, in češki, mehak, z nenavadno obrambno tehniko in preciznostjo. Rusi so v prvem in drugem nizu igrali brez primere! Očividno je bilo, da so s to igro prekosili same sebe. Po drugem nizu niso več

Posnetek s tekme CSR:SZ. Na sliki vidimo, kako visoko so se odprnili igralci ob mreži

Izšla bo knjiga

„Orientacijski šport“

V kratkem bo založba »Polet« izdala novo knjižno delo »Orientacijski šport«. Ta knjiga bo dober priročnik za organizacijo tekmovalnih in orientacijskih pohodov. Kot je znano, se je orientacijski šport po švedskem vzoru pri nas že zelo udomačil in so redki športni dnevi v šolah, da ne bi bil v programu vključen tudi orientacijski pohod. Že leta 1953 je bil na seminarju učiteljev in profesorjev telesne vzgoje v Celju vključen orientacijski pohod v program šolske telesne vzgoje. To panogo smo doslej propagirali tudi na več tečajih, tako na primer na tečajih osnovnošolskih učiteljev v Rovinju, in sicer z namenom, da bi se ta šport razširil

ne samo med mestno, marveč tudi med vaško mladino, ki ima še več možnosti za izvajanje tega zdravega in koristnega športa.

Za množičnost orientacijskega športa pa so premalo samo tečaji, potrebna so tudi pisana navodila, ki jih bo dala prav omenjena knjiga. Zato bo ta knjiga, ki so jo napisali tov. Pišljnar Stane, Serpan Edi in Ulaga Drago, dragocen pripomoček vsej naši srednješolski mladini, vsem obveznikom predvojaške vzgoje, prav tako pa bo dobro služila tabornikom, planincem, pripadnikom »Partizana« in vsem tistim, ki prirejajo taborjenja v prirodi in lahko slednja združijo s koristnimi orientacijskimi pohodi.

najuspešnejša

vzdržali začetega tempa in šele v petem se je razvila enakovredna borba, v kateri so imeli Rusi več sreče in so odločili tekmo v svojo korist. Takšno igro redkokdaj vidimo. To je bil višek športnega užitka! Rusi so od začetka z nezadržanim tempom nizali točko za

Piše Vlado Skerbinjek

točko. Brez napake in daleč boljše je uspeval njihov napad. Vsak igralec je prikazal serijo udarcev, pri tem je bila leva roka povsem enakovredna desni. Skoraj polovico točk so dosegli s tolčenjem čez glavo. Po preciznosti in jakosti ti udarci prav nič ne zaostajajo za direktnim tolčenjem, imajo pa to prednost, da se jih teže blokira. Blok navadno prehiteva.

V fantastičnem skoku, hitrosti in moči udarcev, združenimi z lepim slogom, je vsa skrivnost ruskih igralcev. Njihova igra na mreži je prava paša za oči. Njihova slabša stran je obramba. Medtem ko je staro »pariško« moštvo dosledno izvajalo tehniko mehkega lovljenja, to je izpadanje na hrbet, smo danes videli, da Rusi nimajo povsem opredeljenega načina obrambe in da prepuščajo lovljenje ostrih žog bolj individualni iznajdljivosti. V njihovem moštvo so z izjemo Reve, ki je še vedno odličen igralec, same mlajše moči, strokovnjaki pa jim pripisujejo veliko bodočnost. Čez leto dni bodo na svetovnem prvenstvu v Parizu najresnejši kandidati za prvo mesto.

Vsa ostala moštva lahko bolj ali manj opredelimo med ekstrema ruske in češke šole. Bolgari dajejo glavni poudarek tolčenju prvih žog in podajam v skekih, pri čemer često uspešno prevarajo nasprotnikov blok. Pri Romunih ni bilo opaziti skoraj nič specifičnega. Karakteristika našega moštva pa je silna in zanesljiva igra na mreži, bolj slabšo serviranje in sorazmerno slaba obramba.

Glavna slabost — premalo psihične pripravljenosti

Jugoslovani smo se po 4-letni rivaliteti s Francozi znašli tako rekoč kot strela z jasnega v sredi

najboljših evropskih »asov«. Začetek vsake tekme je pomenil tipanje nasprotnika. Takšna taktika se nam je že takoj v začetku maščevala. Z Bolgari smo začeli v oslabljeni postavi, le z majhnimi izgledni na uspeh. Šele ko smo jih v tretjem nizu dobesedno pregazili (15:2!), smo dobili dovolj samozavesti. Brez težave smo osvojili še četrti niz, v petem pa vodili 6:1, 8:3, 13:11, naposled pa izgubili s 15:13. Tekma ni bila izgubljena v tem zadnjem nizu, temveč v prvih dveh. Za nas je bil to kljub porazu uspeh, saj so bili Bolgari favoriti. Nesrečen »kiks« proti Madžarom, nasprotniku, ki je za razred slabši od nas, nam je pokvaril vse izgleda za boljše mesto. Zmaga nad SZ, ki je dan pred tem premagala sedanega prvaka, pomeni naš največji uspeh na turnirju. S to in z zmago nad Romuni, ki so v končnem plasmanu zasedli drugo mesto, lahko mirno trdimo, da smo enakovredni ali celo boljše od moštve, ki so se razvrstila za Čehi. Na evropsko prvenstvo smo prišli preveč skromni! Pomankanje psihične pripravljenosti je bila ena glavnih slabosti našega moštva.

Toliko za danes, v prihodnji številki pa bom opisal še nekaj posebnosti igranja, o neverjetno dobro vzgojenem občinstvu, sojenju, organizaciji in podobno.

(Dalje prihodnjic)

Jesnice in Mladost na vrhu

Prejšnjo nedeljo je bilo končano tekmovalje spomladanskega dela moške in ženske odbojarske lige v ljubljanski coni. Pri moških je brez težav zmagala mlada ekipa nadarjenih igralcev z Jesenic, ki je tudi v jesenskem delu edini favorit za osvojitve prvega mesta — torej kandidata št. 1 za vstop v hrvatsko-slovensko ligo. Pri ženskah je prav tako brez težav zmagala ekipa Mladosti iz Kranja, ki v tej ligi letos prvič nastopa. Cudi nas relativno slab plasma ženske ekipe Papirničarja iz Več, ki se je že lansko leto potegovala za najvišji naslov in s tem za vstop v hrvatsko-slovensko ligo. Jesenski del te lige se prične konec avgusta.

Lestvica — moški:

Jesnice	8	8	0	24:10	16
Prešeren	8	5	3	19:15	10
Olimpia II.	8	4	4	16:16	8
Grafičar	8	4	4	17:18	8
Poštar	8	4	4	15:17	8
Vrhnika	8	4	4	15:17	8
ZOK Ljubljana II.	8	3	5	16:16	6
Elektra	8	2	6	15:18	4
Nova Gorica	8	2	6	11:21	4

Lestvica — ženske:

Mladost (K)	5	5	0	15:3	10
Jesnice	5	3	2	11:7	6
Papirničar	5	3	2	13:8	6
Vrhnika	5	2	3	7:10	4
Grafičar	5	1	4	6:13	2
ZOK Ljubljana II.	5	1	4	3:13	2

DELAVKE, VAJENKE, USLUŽBENKE DIJAKINJE IN STUDENTKE

Vabimo Vas da se kot aktivne rokometnice vključite v naše vrste. Prijavite se lahko vsak dan v društveni pisarni ŠD Odrad, Ljubljana, Kidričeva ul. 9 (bivša Gajeva ulica — Gajev hram) med 9. in 14. ter 17. in 19. uro. Dobrodošle ste vse, ki ste se že ali se sploh še niste bavile s športom, imate pa veselje do športnega udejstvovanja.

Skrbite za svoje zdravje, moč, odpornost in delovno sposobnost! Skrbite za to, da bo vaše telo vedno prožno in mlado! Rokomet spada med fiziološko najbolj zdrave športne igre. Redni treningi se bodo pričeli v torek, 23. avgusta t. l. ob 17. uri na stadionu Odrada. Redne in disciplinirane rokometnice prejmete opremo.

Rokometni klub Odrad Ljubljana

Polet

LETO XI

Štev. 28.

Stran 5.

Boštjan Zafrcant

Brez lepila in brez Fortune

Reportaža s tekme Slovenija: BiH

Pričelo se je s cveticami. To je vedno slab znak. Posebno pri nogometu. Kadar vidim, da si nogometaši med seboj poklanjajo cvetlice, vem takoj, da na tisti tekmi ne bo šlo vse v redu.

No, slovenska reprezentanca je bila že v neredu še pred cveticami. Srbski »djuveč« je sicer dobra jed, čeprav vsebuje lepo mešanico jestvin. Tudi konglomerat se da, kolikor mi je znano (spoznam se v tej stvari nekako toliko kakor v nogometu), še kar s pridom uporabljati. Pač zato, ker so posamezni delci čvrsto zlepljeni s prma lepilom, izdelanim v tovarni matere narave.

V nedeljskem slovenskem reprezentančnem konglomeratu pa ni bilo prav nobenega lepila. Še tistega iz enotne moke ne.

In to je bilo usodno! Pa so kljub temu od časa do časa krepko pritiskali na bosanski gol. Tedaj se je vmešala v igro proslula ženska »boginja Fortune«.

Ta vražja babnica je tokrat napravila z Bosanci nekorekten dogovor in se vtikala v igro kar naprej v njihov prid. Tako se je v obliki branilca vrgla po tleh in pokvarila Vidicu efektan gol. Pri nato naslednji enajstmetrovki je stopila

pred golmana in Berginecu tako dolgo migala z zapeljivimi očmi, da ji je (publika je videla seveda samo vratarja!) s stoodstotno natančnostjo poslal žogo naravnost v naročje.

Se prej je ubogega Pandurja (da ne bo kdo mislil, da je to potomec slavni Trenkovi pandurjev, čeprav baje po žogi prav po pandur-sko) prepričala, da je gol, pred katerim stoji, bosanski, nakar je z vso silo razpalil po žogi in dosegel kolosalen — avtogol. Šele ko ga je njegov klubski sotrpin Bencik sočutno prijel za glavo, se je perfektni strelci iz začaranosti prebudil in spoznal, da še ni zrel za — reprezentanco.

Fortuna pa je zapletala kar naprej. Ko se je Belcer, divji, da na krilu ničesar ne opravi, preselil v sredino, in se v skoku, ki bi mu ga zavidal celo atlet Marjanovič, pogljal na visoko žogo in jo preko vratarja butnil proti голу — je božanska Fortuna v naglici bosanski gol toliko odmaknila, da je šla žoga v out (tudi to sem seveda opazil samo jaz!)

Ker je Bosancem še vedno pretila nevarnost, da naši izenačijo, je prebrisanka ubrala drugo pot. Spra-

vila se je na režiserja slovenske enajstorce in mu zašepetala na uho, naj pošlje z igrišča dolgega Vidica. Da ima fant predolge noge in previsoko nasajeno glavo, kar škoduje skupni igri, ker so vsi drugi naši bolj majhni. Nesrečnež ji je šel na limanice, ker ni vedel, da Fortuna noče, da bi tudi v drugem delu Vidic upalil na bosanski gol, kakor je to dvakrat storil že v prvi polovici. Pri tem bi žoga le mogoče našla pot v mrežo njenih varovancev.

Pri sodniku pa ni imela sreče. Ta možakar ni poznal sentimentalnosti. Ko je bosanski igralec pred lastnim golom dobrohotno pobožal žogo z roko, je strogi »nepriustranski« v drugi brez oklevanja in brez prizanašanja pokazal na belo točko. Ženska pa ne bi bila ženska, če se ne bi takoj vrgla v kontraakcijo. Hitro je slovenskim »bombarderjem« došepetala, da niso sposobni zabiti gola iz enajstmetrovke, ker nimajo Piskarja. Prerivali so se in menciali okoli bele točke in končno izrinili pred njo Hočevarja.

Toda zaman. Fortunin trik je že deloval. Samozavest je šla k vragu. Fant je bil ves mehak in je prav nežno poslal žogo do vratarja, ki jo je s hvaležnostjo prevzel v nadaljnjo oskrbo.

Sto dirkačev na startu - Kdo bo prvi?

Doslej najmočnejša udeležba - Bolgari favoriti?

Prihodno nedeljo bo Zagreb lahko pozdravil številne tuje in domače kolesarje, ki se bodo zbrali na startu za prvo etapo tradicionalne dirke »Po Hrvatski in Sloveniji«. Priprave za to dirko so bolj ali manj pri kraju, potrebno je rešiti le še nekaj tehničnih vprašanj okoli sestave naše državne reprezentance

Doslej so prijavieli poimensko udeležbo Angleži, Belgijci, Bolgari, Danci, Nizozemci, zanesljivo pa bodo prijavieli svojo udeležbo še Italijani in tudi Avstriji. Če k tem prištejemo še jugoslovanske tekmovalce, ki bodo nastopili v kar največjem številu, potem bo po vsej verjetnosti odpeljalo s starta v Zagrebu okoli 100 tekmovalcev.

Seveda težko bi bilo pred dirko napovedovati karkoli. Poznamo sicer nekaj tekmovalcev iz prejšnjih let, kakor Belgijca Wullenwebra, Nizozemca Schoenmakersa in Geli-seena, pa morda še nekaj drugih tekmovalcev, medtem ko o vseh ostalih ne moremo prav ničesar reči, razen morda toliko, kolikor poznamo njihove rezultate z drugih dirk po Evropi. Kdor поблиže pozna moči posameznih narodov, bo vedel tudi to, da so med letošnjimi udeleženci velike dirke »Po Hrvatski in Sloveniji« nedvomno največji favoriti Bolgari. Že po dirki »Po Egiptu« in na znani mednarodni mirki »Praga—Varšava« so bili Bolgari ves čas v ospredju in so svojo odlično taktično in tehnično vožnjo dokazali, da se po pravici uvrščajo med najboljše kolesarje

sploh. Prav dobro poznamo Todorova, za katerega pravijo, da zna presenetiti, in sicer takrat, ko od njega to najmanj pričakujejo. Zato bo velika naloga posameznih dirkačev te ali one narodnosti slediti bolgarskim kolesarjem v pravilnem trenutku, kajti sicer bodo Bolgari brez prave konkurence privzeli v cilj. Seveda so to samo prognoze na papirju. Kot rečeno, ne poznamo Angležev in večine Belgijcev, Dancov in Nizozemcev, zato bo treba počakati vsaj prve dni dirke. Takrat pa bomo že lahko govorili o sposobnostih in odlikah tega ali onega posameznika ali tudi nacionalnega moštva.

Jugoslovani smo v precejšnjih škripcih. Pravkar se je končala dirka »Okoli Avstrije« kjer je sodelovala naša prva garnitura. Kakor je znano, naš najboljši dirkač Petrovič ni prišel na cilj, ker se je med dirko poškodoval. Zvezni kapetan Ljubič namerava sestaviti dve reprezentanci. A reprezentanco naj bi sestavljali Varga, Petrovič, Jugo, Ješić, Della Santa, B-ekipo pa Vuksan, Colić, Bergant, Bajc in Kolevski. Težko je danes reči, kaj premorejo naši posamezniki, čeprav smo precej skeptični prav za-

radi neuspele dirke »Okoli Avstrije«. Te dni se vsi ti tekmovalci pripravljajo v Karlovcu pod strokovnim vodstvom, 14. julija pa se morajo vsi javiti v Zagrebu zveznemu kapetanu. Razen nekaj »znančev«, v naših reprezentancah ne bo ravno bleščečih imen. Kljub temu pa smo prepričani — če bodo vsi dirkači disciplinirani, borbeni in požrtvovalni in če ne bo vmes kakšne izredne smole — da lahko z optimizmom gledamo tudi na zaključek dirke.

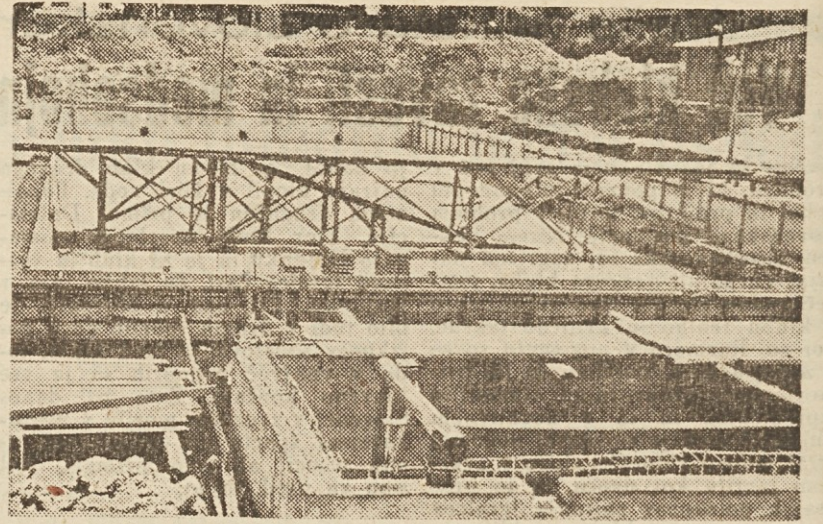
Poleg dveh reprezentanc Jugoslavije pa bodo tudi posamezne republike skušale sestaviti svoje republiške reprezentance. Kakor nam je znano, bo Slovenija po vsej verjetnosti imela dve moštvi. Pod vodstvom tov. Uršiča se pripravljajo v Kranjski gori naslednji tekmovalci: Žirovnik, Božnik, Vižintin, Sitar, Piciga, Zanoškar Silvo, Žižek, Brajnik, Čurk in Podmilščak. Ob zaključku kratkotrajnega treninga bo trener Uršič sestavljal I. in II. moštvo Slovenije. Kakor vidimo, med tekmovalci ni nadarjenega Valanta, ker ima zlomljen prst in sploh ne bo mogel nastopiti.

O progi sami ne bi znovali govorili, ker je bilo o tem že precej zapisanega. Proga bo dolga 1597 kilometrov in je od lani podaljšana za dve etapi, tako da bo start v Zagrebu, cilj pa v Beogradu. — Največja preizkušnja bo za vse dirkače kot ponavadi znani Vršič, kjer bo pravzaprav po vsej verjetnosti že padla odločitev. V marsičem pa bodo tekmovalci tudi na boljšem kot v prejšnjih letih. Naše ceste so na splošno asfaltirane in dobro pripravljene, kar pa seveda ni popolno jamstvo, da bi zaradi tega odpadle običajne okvare.

Francoski smučarji za Cortino

Francoska smučarska zveza je že doletela svoje alpsko moštvo, ki bo zastopalo Francijo na zimskih olimpijskih igrah v Cortini. Takole so Francozi sestavili svoje zastopstvo — moški: Bonlieu, Duvillard, Pasquier, Perret, Simond, Collet, Vuarnet in Cacon; ženska: Agnel, Thioliere, Nevriere, Leduc, Breaud in Banlieu.

Cez mesec dni bodo imeli ljubitelji nogometa na Nizozemskem priložnost prisostvovati prvem tekmu nogometnega prvenstva Nizozemske za ženske. Letos bo tekmovalo 14 ekip, razdeljenih v dve skupini. Nogometašice bodo igrale svoje tekme dvakrat po 30 minut.

Tako je sedaj na gradilišču trboveljskega bazena. Povsod se gibljejo roke marljivih delavcev in hitijo z delom, da bi bazen čim prej služil svojemu namenu. Seveda pa je to odvisno od tega, kdaj in koliko bodo Trboveljčani dobili denarne pomoči...

Zgodbe iz morskih globin

Podvodno plavanje in podvodni lov je prav gotovo ena najmlajših, če že ne najmlajša športna panoga, ki pa dobiva vedno več navdušenih pristašev. Eni blodijo pod vodo na lovu za ribami, drugi zaradi fotografiranja, tretji samo zaradi spoznavanja podvodnega sveta. Začel se je ta nenavadni šport na francoski in italijanski obali in tam šteje več tisoč ljubiteljev morja — podvodničarjev. V Nemčiji imajo danes 14 potapljaških društev s 1500 člani in celo v Angliji so kljub tamošnjim hladnim vodam ustanovili tak klub. Pa tudi Avstralija in Brazilija s svojimi dolgimi obalami in tropskimi, toplimi morji sta se navdušeno zavzeli za ta novi šport. V Združenih državah je znansko število amaterskih potapljačev-plavalcev tik po vojni komaj 500 članov, danes pa je zraslo že nad milijon; 10.000 od teh jih je tako navdušenih, da posvečajo temu športu sleherni prosti uro.

Podvodno plavanje še malo ni težko. Potrebno je samo zdravo srce in močna pljuča. Najboljše je biti nekadilec, a posebno močnih mišic ne zahteva. Zene se lahko ukvarjajo z njim prav tako kot moški, morda pa še bolje, kajti prirojeni sloj maščobe pod kožo jim ohranja toploto. Plavanje pod vodo ne zahteva posebne vaje, še več, niti ni potrebno biti posebno spreten plavalec. Pod morjem se nam odpira čudovit svet. Voda nas tako rahlo ziblje, da se z lahko vzpenjamo na strme grebene, prekoračimo bregove kot da nimamo teže in hodimo nad votlinami kot muha. Zdi se nam, da smo v svetu sanj — a vendar je to stvarnost, ki jo lahko občutimo in otipljemo. To je potapljanje v svet tišine, svet bajk, poln zanimivosti in nenavadnega.

Obstajata dve vrsti plavanja pod vodo: prvi način je »cevačenje« ali spuščanje v globino z dihalno pripravo, privezano na hrbet. Večina amaterskih podvodničarjev so »cevarji«. Ti si na noge obujejo gumijaste plavuti, na obraz s nataknejo masko z velikim steklenim okencem, v usta pa vtaknejo dihalno cevko in tako plavajo pod vodo, dihaajo in opazujejo čudovite stvari v globini.

Prj drugem načinu pa so potrebne plavuti in maska, poleg tega pa še do tri kilograme težak pas svinca, ki daje podvodničarju potrebno težo za spuščanje v globino. Na hrbtu nosi eno do tri jeklene ali aluminijaste steklenice s stisnjanim zrakom. Tako opremljen se človek lahko potopi globoko v morje in ostane tam več ur.

Doslej se največ uporablja za globinsko potapljanje aparat francoskega izuma, ki se imenuje »vodna pljuča«. Pri tem aparatu vodi iz steklenic s stisnjanim zrakom cev v usta. Zrak vdihavamo skozi usta, izdihavamo pa skozi nos. — Kompletno opremljen podvodničar ima na roki kompas, globinski manometer in posebno vodo nepropustno uro, da ve, koliko časa lahko ostane pod vodo.

Novi podvodni šport pa seveda ni povsem brez nevarnosti. Nepravilno uporabljena maska »cevarjeve« je povzročila že več smrtnih primerov. Tudi pri globinskem potapljanju je bilo doslej okoli 100 smrtnih nesreč, kljub prvovrstni opremi. Nekateri podvodničarji so podlegli dušikovi narkozii. V globini 60 m in globlje se zaradi velike količine dušika človeka loti tako imenovana »globinska pijanost«, ki ga onespobni za vsako delo in napore.

Francoza Mauriaca Farguesa, ki je leta 1947 dosegel svetovni rekord v globinskem potapljanju z dihalnim aparatom (120 m), so našli mrtvega, ker je izpustil cev iz ust. Nedavno je Hope Root iz Miamijsa dosegel globino 150 m. Tudi on se

ni vrnil živ: v globinski pijanosti je pozabil odpeti svinčeni pas.

Pod vodo se dogajajo nenavadne stvari: Massimo d'Asta, italijanski amater — podvodničar je z ostjo napadel veliko ribo, ki je krožila okoli njega in ga ovila z njegovo lastno nylonsko vrvičo okoli vratu tako močno, da so ga kasneje našli zadavljenega.

Podvodno plavanje se je pričelo v Italiji leta 1932, ko so na otok Capri prišli štirje Japonci, nataknili svoja zaščitna očala in pred očmi začudenih sprehajalcev na obali ulovili kup rib. Novi podvodni ribolov se je širil vzdolž obale Sredozemskega morja. Francozi so ga navdušeno sprejeli, a tamkajšnji letni gost, ameriški brigadni general W. G. Ferrele, ga je prenesel v Združene države.

Pionir podvodnega plavanja je — poleg Avstrijca Hansa Hassa in Francoza Cousteauja — francoski fregatni kapetan Yves Le Prieur. Ta je iznašel praktično uporabljiva »pljuča«, s katerimi se podvodničar lahko sam poda v globino. On je tudi ustanovil klub podvodničarjev: podmorsko-alpsko društvo v Cannesu.

Znatio število podvodničarjev se ne spušča v velike globine; večinoma ostanejo »cevarji«. Zanima jih le lov na ribe, zato običajno uporabljajo kopia za velike, trizobe pa za male ribe.

Obstaja pa tudi bolj izpopolnjeno orožje za podvodni lov. V Braziliji so skonstruirali model z močnim zračnim pritiskom, ki predstavlja danes najmočnejše tovrstno orožje. Z njim je Arnaldo Borges lansko leto nekaj km južno od Rio de Janeiro ubil 285 kg težkega morskega ostrca, baje največjo ribo, ki jo je kdaj ulovil podvodni lovec.

Podvodni lov je nekaterim ljudem postal poklic. V Cannesu na primer se lahko dobro zasluži s trganjem školjk za jaht, vsidranih v luki. Poleg Bretonske obale si mala skupina podvodničarjev, opremljenih z »vodnimi pljučci«, služi kruh z nabiranjem železnega tovoru iz potopljenih tovornih ladij. Za velika podjetja se glede na ceno železa to ne bi splačalo, njim pa se, ker pri tem nimajo stroškov. Tudi nabiralci gob in biserov zaslužijo bolje, ker uporabljajo »pljuča«.

Podvodno plavanje je nedvomno med najzanimivejšimi in najlepšimi športi, in prav to ga je razširilo po vsem svetu. V naslednjih poglavjih bomo objavili vrsto najzanimivejših prigod, ki so jih doživeli naši ljubitelji podvodnega lova, potapljačji in drugi raziskovalci podmorja — šestega kontinenta.

BELI MORSKI SOM

Leta 1951 so trije italijanski študentje — Franco Proserpi, Carlo Gregoret in Paolo Cavara leto dni lovili ribe ob ceylonski obali. Lepega sončnega dne sta se Franco in Carlo namenila posneti na filmski trak prizore iz podvodnega življenja. Napihnila sta gumijasti splav in se podala na široko morje v upanju, da bosta morda našla morske pse. Nataknila sta si maski in plavuti ter zlezla v vodo. Počasi sta plavalata in opazovala trop malih skuš, ki so boječe krožile okoli njiju. Nenadoma so se ribice prestrašene razpršile na vse strani in izginile kot blisk...

Velika morska zver jih je moral prestrašiti; morda je križaril v bližini morski pes?

Franco in Carlo sta se nemirno ozirala okoli. Res sta kmalu opazila, nedaleč od seboj, pravega velikana. Zona ju je obšla ob pogledu na mogočno telo, ki se je iz globine polagoma dvigalo proti njima. Plaval je v širokih krogih in se jima postopoma bližal. Od repa do glave je meril najmanj 6 m. (Nadaljevanje prihodnjic)

Na kolesarski dirki »Tour de France« lahko včasih vidimo tudi takšne »dilihčne« prizore: kolesarji so se naveličali ostrih borb in za nekaj minut sklenili »premirje«, da se ob morski obali nekoliko umijejo in osvežijo.

Rekordi so lepi, a študij je važnejši

pravi svetovni rekorder RAFAEL JOHNSON

Komaj mesec dni je preteklo od 11. junija, ko so vse svetovne agencije pošiljale v svet senzacionalno vest: »Nov svetovni rekord v deseterboju... Johnson je zbral 2983 točk!« Tudi za atletske strokovnjake je bila ta vest nekoliko presenetljiva, saj ni nihče pričakoval, da bo mladi deseterbojec že — lahko bi rekli — s prvim poizkusom tako obilno premagal rekordno znamko. Oglejmo si torej novega »kralja atletov« Rafaela Johnsona!

Zamorček zagleda svet

19 let je minilo, odkar je na majhni farmi v Hillsborou v Texasu zagledal luč sveta drugi otrok Johnsonovih, ki so ga krstili kasneje za Rafaela. Mali zamorček ni imel priložnosti, da bi natančneje spoznal življenje na deželi, saj se je družina kmalu preselila v Kingsburg, kjer je dobil oče Johnson zaposlitev v neki tovarni. Mali Rafael je rasel in kmalu je bil sposoben za šolo. Tam se je prvič srečal s športom in tudi z atletiko. Že v srednji šoli je spadal med najboljše športnike in največ veselja je kazal za tek čez visoke ovire, pa tudi v košarki je kmalu postal mojster. Preteklo jesen je uspešno zaključil svoj srednješolski študij in odšel študirat na kalifornijsko univerzo v Los Angelesu.

V »gojišču« rekorderjev

Kalifornijska univerza je znana predvsem po tem, da je dala atletiki že celo vrsto svetovnih rekorderjev in olimpijskih zmagovalcev. Tudi Johnson je torej prišel v roke najboljšim ameriškim trenerjem in ti so kmalu spoznali, da mladi Johnson ni samo odlični v posameznih disciplinah, kot v teku na 120 y z ovirami, skoku v daljino in sprintu, ampak da ima mnogo talenta tudi za najtežjo atletske disciplino — deseterboj. Za mladega Rafaela se je začelo resno delo. Na eni strani študij, na drugi pa trening. Po letu dni dela na »rekordnih

univerzi je dosegel tako tu kot tam lepe uspehe.

Prvi svetovni rekord

Jeseni 1954 je Johnson prvič nastopil v deseterboju in brez kakršnekoli specialne priprave dosegel 10. rezultat vseh časov z nekaj nad 7000 točkami. Letos je imel za seboj točno leto dni priprav pod vodstvom Craiga Dixona, pred leti enega najboljših tekačev preko visokih ovir na svetu, sedaj pa odličnega trenerja. Kljub temu pa Johnson in Dixon pred začetkom tekmovanja nista računala na to, da bi lahko padel odlični Mathiasov rekord. Po prvem dnevu pa je Johnson zbral toliko točk, da je že lahko začel stegovati roko po svetovnem rekordu. Ključna točka rekordnega poizkusa je bil gotovo tek na 1500 m, ki je veljal pri Johnsonu za najbližje kejšo točko. Po 9 napornih disciplinah je bil Rafael že zelo izmučen. Toda njegov trener Dixon je bil stalno okoli njega, mu prigovarjal in ga bodril. Kar naprej ga je opozarjal, da mora teči vsaj 5:18,0, pa bo vpisano njegovo ime v rekordni listi. Skromni Johnson pravi sam o zaključku rekordnega deseterboja takole: »Na 1500 m sem slab. Zato sem tekel pač tako hitro, kolikor sem le mogel. Izmerili so mi čas 5:01,5, kar je bil daleč najboljši čas, kar sem jih kdajkoli dosegel. Spočetka kar nisem verjel in sem mislil, da so se sodniki zmotili. Sele ko so po zvočnikih objavili, da sem dosegel nov svetovni rekord, sem nazadnje le verjel in se seveda zelo veselil.«

Študij mu je najvažnejši

Johnson študira stomatologijo in to prav resno, ne tako kot nekateri drugi vrhunski športniki, ki so vpi-

sani po ameriških univerzah samo zaradi stipendij, ki jih dobivajo zato, ker so odlični športniki. Posebno pazljiv je Rafael seveda takrat, ko posluša predavanje o tem, kako vpliva prehrana na telo. »Ne jem ničesar takega, kar bi mi lahko škodovalo, seveda se tudi alkohola in nikotina izogibam. Jem mnogo, in to predvsem zelo hranilne snovi, ne da bi se pri tem moja teža kaj spremenila.« Vitki, toda kljub temu mišičasti črnce je danes visok 190 centimetrov in težak 86,5 kg. Vse kaže, da bo še za kakšen cm zrasel, pa tudi svojo težo bo lahko povečal in posledica bodo še boljši rezultati v deseterboju. O svojih načrtih pa pravi takole: »Na univerzi bi radi videli, da bi nastopal v moštvu rugbyja in košarke, toda to bi bilo preveč. Priprave za olimpijske igre, kjer bom nastopil v deseterboju, popolnoma izpolnjujejo moj prosti čas. Če bi hotel poleg atletike gojiti še kakšen drug šport, bi nujno trpel študij. Tega pa nečem. Svetovni rekordi so sicer lepi, toda dobri rezultati pri izpitih so za kasnejše življenje važnejši.«

Prva čestitka od Mathiasa

Eno prvih čestitk k novemu svetovnemu rekordu je dobil Johnson od svojega prednika na prestolu »kralja atletov«, Boba Mathiasa. Dvakratni olimpijski zmagovalc v deseterboju, ki služi trenutno vojaški rok v mornariški pehoti, želi svojemu nasledniku popolen uspeh v Melbourneu. »Nisem vedel, kdaj bo Johnson podrl moj rekord,« je bila prva reakcija Mathiasa na senzacionalno vest iz Kingsburga. »Toda po njegovih zadnjih uspehih sem moral kar vsak dan na to računati. Veselim se skupaj z njim, moj rekord je moral prej ali slej pasti. S sistematičnim predolimpijskim treningom pa bo rekordno znamko gotovo še nekajkrat popravil.«

To bi bila v kratkih besedah slika življenjske poti enega trenutno najboljših atletov na svetu, ki gotovo še ni dosegel svojega viška in bo še mnogokrat presenetil atletske svet s svojimi odličnimi rezultati.

Trbovljam je treba pomagati

Tam ob koncu raztegnjene trboveljske doline, kjer leži pod strmimi pobočji zgradba OLO Trbovlje, bodo pozornost mimoidočih največ pritegnili veliki kupi sveže izkopane zemlje. Kdor bi se povzpela na te kupce zemlje, bi zagledal na drugi strani pod seboj plavalni bazen, dolg 50 m, ki bo lahko v ponos Trbovljam in vsej bližnji okolici. Preden pa pridemo, dragi bralci, do tistega grma, v katerem tiči zajec, vam moram na kratko pojasniti nekaj dejstev.

80% NEPLAVALCEV

Trbovlje so eno naših največjih industrijskih središč. Na žalost pa to pomembno rudarsko naselje še danes nima naprave, kjer bi se prebivalci vsaj v poletnih mesecih lahko kopali. Pred vojno so se domačini lahko za silo kopali v Savi, ko produkcija premoga še ni bila tako velika kot po vojni in je bila Sava zato manj umazana. Danes pa je to popolnoma nemogoče, saj vsako ve, da je Sava od zagorskega kolodvora dalje vse prej kot »bistra hči planin«. Zato ni nič čudnega, da v Trbovljah redko najdeš človeka, ki zna plavati, zlasti med odraslimi. Poznavalet iz Trbovelj so mi povedali, da je v tem mestu okoli 80% prebivalcev neplavalcev.

BAZEN ČUDNIH DIMENZIJ

Leta 1927 je občina v Trbovljah na pobudo koprednih ljudi sicer zgradila plavalni bazen, toda popolnoma nemogočih dimenzij (50 m dolg in 12,5 m širok). Za prva leta je ta bazenček sicer še nekako zadoščal, danes pa je seveda odločno premajhen in neprimeren. Pomisliti moramo, da šteje danes trboveljska občina 18.000 prebivalcev. Razen tega stari bazen sploh ni imel filtra (II) in je dobival vodo iz potoka Trboveljščica. Pred vojno, ko Trbovlje še niso bile tako razvite, je bila voda v potoku razmeroma čista. Danes pa je seveda polna nesnage, ki priteka iz stevalnih kanalov. Zato ni nič čudnega, da je lani sanitarna inspekcija iz zdravstvenih razlogov prepovedala kopanje v bazenu.

500 GLEDALCEV NA TEKMAH

Kljub vsem navedenim objektivnim težavam, pa se je v Trbovljah vseeno našlo precej ljudi, ki so že pred vojno, še bolj pa po osvoboditvi, skrbeli za razvoj plavanja v tem rudarskem centru. Plavalna sekcija SD Rudar je v svojih vrstah vzgojila mnogo odličnih tekmovalcev (Pleskovič, Kočarjeva itd.), razen tega pa je za razvoj množičnega plavanja pritrjevala vsako leto plavalne šole, počevala v plavanju obveznike predvojaške rzojeje itd. Tudi zanimanje za plavalne prireditve je bilo med prebivalci znatno, včasih se je na tekmah zbralo do 500 gledalcev.

RUDAR JE DAL POBUDO

Razmere okoli starega bazena so postajale vsako leto bolj nevarne. Lani je na skupščini SD Rudar padla odločitev: ta »gorjiški« vozlek je treba presekati! Na pobudo športnikov Rudarja je bil osnovan 11-članski gradbeni odbor, ki je prevzel nalogo, da zgradi v Trbovljah nov, moderen plavalni bazen.

Lani 20. avgusta so zapele prve lopate in započeli buldožerji. — Stari bazen so porušili in pričeli na istem mestu graditi novega (50 x 18 m), zraven pa še otroški bazen. Gradbeni odbor, ki mu predseduje neumorni športni delavec tov. Milan Kožuh, in ki dela popolnoma amatersko, se ni ustrašil težav, čeprav jih je bilo kar precej (deževje, pomanjkanje denarja itd.). Kljub težavam pa no dela tekla vso zimo. Odbor je odlično rešil več težkih nalog. Tako so n. pr. zajeli

Puskas je le eden...

Po eni glavnih budimpeštanskih utic se sprehajata dva generala. Sreča ju major, ki se misli ne na to, da bi ju pozdravil. Generala užaljena v svojem generalnem ponosu ustavita moža. To ni bil nihče drugi kot kapetan madžarske nogometne reprezentance Ferenc Puskas, po »poklicu« nogometnaš — major.

»Ali tako spoštujete svoje predpostavljene, da se vam ne zdi vredno niti to, da bi jih na cesti pozdravili?« ga eden izmed obeh generalov nadere.

Major Puskas pa se ni mnogo razburjal in mu je odvrnil: »Generalov imam na Madžarskem cel kup, majorja Puskasa pa poznam le enega.«

*

Hud naliv je v Parizu nedavno povzročil, da so morali prekiniti neko atletsko tekmovalstvo. Blagajnik je čakal v svoji hišici, da bi edini gledalec, ki je plačal vstopnino, prišel po svoj denar. Vse zaman. Nazadnje je zagledal to »belo vrano« pred stadionom. Nagovoril ga je: »No, monsieur, ali hočete svoj denar nazaj?« »O ne, hvala lepa,« mu je ljubitelj atletike odvrnil. »Raje bom spravil to vstopnino kot veliko redkost.«

vodo z nekega plazovitega pobočja, pri čemer so dobili za bazen zdravo vodo, razen tega pa so še posušili plazovito pobočje. Keramična industrija v Izlakah je za novi bazen izdelala šobe za filtre, ki jih je bilo treba doslej uvažati. Pokazalo se je, da so domači izdelki povsem enakovredni švicarskim, po zunanosti pa so še bolj lični. Dolej je bilo izkopanih okoli 3000 m³ zemlje in investiranih 12 milijonov dinarjev, vrednost dograjenih del pa znaša 16 milijonov. Prihranek gre na račun varčevanja z delovno silo in materialom, dobre organizacije, itd.

KAJ PA SEDAJ?

Pred kratkim se je gradbeni odbor znašel pred novo težavo: denarnih sredstev ni več! Občina, ki je za letos prodvidela za gradnjo 8 milijonov, je morala zaradi vesplošne štednje to vsoto skržiti na 2.500.000 din. Trboveljčani pa pravijo, da bi za dovršitev naj-

nujnejših del potrebovali še ca. 5.000.000 (gradbena dela okoli bazena in na rezervuarju 1.000.000, kremenčev pesek 500.000, črpalke, kompresor in elektro-oprema za filter 3.500.000), vse druge naprave (kabine, ureditev okoli bazena) bi prišle na vrsto pozneje.

Kaj sedaj? Ali naj pustimo, da bo delovni član gradbenega odbora zamrl? Ali naj gradnja obični na sredi? Po našem mnenju bi morali Trboveljčanom, ki so doslej sami pokazali ogromno iniciativnosti in prizadevanosti ter so iz lokalnih virov zbrali veliko sredstev, najne priskočiti na pomoč tudi drugi organi — predvsem republiški forumi. Ne smemo pozabiti, da bo ta objekt v veliki meri služil našemu delovnemu človeku, našim rudarjem, obenem pa se tudi zavedajmo, da bo ob novem bazenu znova oživila športna aktivnost, ki je zadnja leta iz opravičljivih razlogov skoraj docela zamrla.

Prešern Igor

Poraz Ilirijanov v Zadru

Preteklo sredo se je začelo tekmovalje v A-skupini hrvatsko-slovenske lige. Prvi so se srečali v Zadru plavalci Ilirije z domačim moštvom Jedinštvom. Dvojboj se je končal z rezultatom 97,83 v korist domačega moštva Jedinstva. Rezultati so bili naslednji: moški — 100 m prosto: 1. Pirc 1:02,7, 2. Hafner (oba J) 1:03,7, 3. Marjan (J) 1:06; 400 m prosto: 1. Pirc (I) 5:10,3, 2. Pavlaković 5:33,4, 3. Bezić (oba J) 5:43,5, 200 m prsno: 1. Kane (I) 3:07,8, 2. Nonković (J) 3:11,0, 3. Ravnikar (I) 3:12,6, 200 m metuljček: 1. Sutović 3:02,2, 2. Honković (oba J) 3:11,5, 3. Sivic (I) 3:20,1, 100 m hrbtno: 1. Visković (J) 1:20,8, 2. Umek (I) 1:22,8, 3. Petričič (J) 1:23,4, 4 x 200 m prosto: 1. Jedinstvo 10:28,0, 2. Ilirija 11:25,5, skoki: 1. Porenta (I), 2. Werner (J), 3. Koovivšek (I); ženske — 100 m prosto: 1. Gatar 1:22,3, 2. 1:29,4, 400 m prosto: 1. Gatar 6:23,8, 2. Petrovič (oba J) 1:22,0, 3. Prohinar (I) Crljenko (oba J) 5:29,0, 200 m prsno: 1. Kuhar 3:27,2, 2. Pirc (oba I) 3:31,1, 3. Akerman (J) 3:47,8, 100 m metuljček: 1. Sambunjak 1:51,1, 2. Ivančok (oba

J) 2:02,0, 3. Zei (I) 2:02,6, 100 m hrbtno: 1. Crljenko (J) 1:32,2, 2. Dočevar (I) 1:41,0, 4 x 100 m prosto: 1. Jedinstvo 5:51,5, 2. Ilirija 6:08,9, skoki: 1. Tutta, 2. Keber (oba I), 3. Dunat (J), waterpolo: Jedinstvo : Ilirija 10:1 (5:0).

*

Pred prvim startom v hrvatsko-slovenski ligi je ZPK Ljubljana priredil v sredo, 6. t. m., svoje klubsko prvenstvo, ki se ga je udeležilo nad 60 tekmovalcev. Najboljše rezultate so dosegli Horvatova na 100 m prosto 1:20,2, Tomiškova na 100 metrov prsno 1:32,7, Pelc na 100 m prsno 1:23,1 in Gorišč na 200 m prosto 2:30,3. Zmagovalci v ostalih kategorijah so bili: pionirke — 50 m prsno: 52,2 Zor, mladinci — 50 m prosto: 34,2 Bolgoršek, 50 metrov prsno: 42,8 Glavič, 50 m hrbtno: 46,4 Bajc, 100 m hrbtno: 1:30,6 Lenarčič, mladince — 100 m prsno: 1:38,8 Bricelj, 50 m hrbtno: 54,2 Deskovič, 100 m metuljček: 1:49,5 Kocjan.

Zrimšek 2:55.6

Dne 2. julija bi moralo biti finalno srečanje obeh prvakov lanskih skupin hrvatsko-slovenske lige — Kamnika in ZPK Ljubljane. Plavalci ZPK Ljubljana niso prispeli v Kamnik, ker avtobus, ki so ga naročili za prevoz, ni prispel na dogovorjeno mesto. Kamničani so sami priredili tekmovalje med seboj, kjer so postavili nekaj dobrih rezultatov. V prvi vrsti je treba omeniti Zrimška, ki je na 200 m metuljček postavil rezultat 2:55,6, kar kaže, da bo Zrimšek svoj lanski čas še znatno lahko popravil. Ostali boljši rezultati so bili: 100 m hrbtno moški: Bogataj 1:21,7, 100 m prosto: Snabl 1:07,3, 100 m metuljček ženske: Vavpetič 1:39,6. Kako bo sekretariat hrvatsko-slovenske lige rešil ta slučaj, še ni znano, vendar pa, v kolikor bo prišlo med obema ekipama do srečanja, bo to šele v avgustu, po končani letošnji ligi.

Golovčenko 2:36.2 na 200 m prsno

Ruski plavalci, ki so nastopili na dvo-boju SZ : Francija, so startali še na plavalnem tekmovalju v La Ferte — Alaisu in dosegli nekaj odličnih rezultatov. Golovčenko je na 200 m prsno le za desetinko sekunde zgrešil ruski rekord in dosegel s časom 2:36,2 četrti najboljši čas na svetu vseh časov. Boljše od Golovčenko so doslej plavalci Japonca Tanaka 2:35,2 in Furukawa 2:35,4 ter Rus Mi-naškin 2:36,1. Ostali rezultati: 100 m: Blioch (Fr) 57,6, Balandin (SZ) 58,2, 200 m: Belojed (SZ) 2:11,9, 100 m hrbtno: Solovjev 1:05,6, 200 m hrbtno: Kuvaidin (SZ) 2:28,2, 100 m metuljček: Strujanov (SZ) 1:05,1, (izenačen rekord), 200 m prsno: Golovčenko (SZ) 2:36,2, Broussard (Fr) 2:38,2 (rekord).

V Leipzigu je bilo večje, mednarodno plavalno tekmovalje, na katerem se je najbolj izkazal madžarski plavalec Zabor-sky, ki je preplaval 1500 m v odličnem času 18:48,5. Rezultat Zaborškega je le za 8 desetink sekunde slabši od madžarskega rekorda in predstavlja 11. rezultat vseh časov v velikem bazenu. Drug odlični rezultat je zabeležila plavalka Szekely, stara komaj 16 let, s svojimi 1:16,5 na 100 m v metuljčkovem slogu. To je tretji rezultat vseh časov v velikih bazenih. Od ostalih rezultatov velja omeniti še rezultat Enkeja (V. Nem) 2:41,2 na 200 m prsno in 59,8 Brauerja na 100 m.

Plavalno tekmovalje v Antwerpnu je dalo nekaj odličnih rezultatov: 100 m: Vonk 1:10,5, 400 m: Balkenende 5:33,9, 100 metrov hrbtno: Van Alphen 1:16,0, De Korte 1:16,1, 200 m prsno: Bruins 3:03,3. Tudi madžarski plavalci ne počivajo. Iz Budimpešte poročajo zopet o nekaterih izvrstnih rezultatih. Tako je Eva Szekely preplavala 400 m v času 5:20,5 in premagala Garayeva 5:29,8 ter Gyergyakovo 5:37,7. Na 1500 m se je odlikoval Nyeki s časom 19:36,0.

Vörös Lobogó : Hajduk 6:0

Budimpešta, 10. julija. Prva tekma za srednjeevropski nogometni pokal med Hajdukom in trenutno vodilnim madžarskim moštvom Vörös Lobogó, ki je bila včeraj, se je končala s pravo katastrofo našega prvaka. Madžari so Splitčane nadigrali v vseh ozirih in zasluženo tako visoko zmagali. Zanimivo je, da krivca za poraz ni morda vratar Vučić, ki je bil celo med boljšimi, ampak ostala obramba Hajduka. Gole so dosegli: Sandor 2, Molnar, Mirnai, Karasz in Hidegkuti. Najboljša moža na polju sta bila Sandor in Hidegkuti, pri Hajduku je bil nad povprečjem samo Vukas. V deževnem vremenu je tekmi prisostvovalo samo 10.000 gledalcev.

Na Dunaju je Honved iz Budimpešte tudi v drugem srečanju premagal domači Sportklub, tokrat s 5:4 (2:1) in tako Avstrije izločil iz nadaljnega tekmovalja.

*

BOKS IN ATLETIKA

Bivši svetovni boksarski prvak težke kategorije Max Schmeling ima malega nečaka, katerega že uvaja v skrivnosti »plemenite večšine«. Ponošno je pripovedoval nekemu svomejmu znanecu: »Pomisli, svojega nečaka sem že naučil boksat! To bo lahko na tem pokvarjenem svetu gotovo dobro rabil, pa čeprav ne bo postal boksar.« Njegov prijatelj pa s tem še ni bil čisto zadovoljen. Takole je menil: »Ali si pa tudi pomislil na primer, da bo ostal pred tvojim nečakom mnogo večji mož, ki bo prav tako znal boksat!« Tudi s tem Maxa ni spravil v zadrego: »Še pred boksom sem svojega nečaka naučil tudi teči...«

Naši rokometiši premagali Avstrije in osvojili 5. mesto

Nadaljevanje svetovnega prvenstva v rokometu je dalo v glavnem pričakovane rezultate. Drugo srečanje v polfinalnih tekmah so imeli naši rokometiši s svetovnim prvakom Nemčijo. V tej tekmi seveda niso imeli kakšnih posebnih možnosti za zmago in rezultat 23:12 (12:6) v korist svetovnih prvakov ne predstavlja presenečenja. Nemci so bili v vseh ozirih boljši in so zmago povsem zaslužili. Za Jugoslavijo so bili v tem srečanju uspešni: Dolencec 4, Patič 3, Djodan 3, Tomljenović in Tambič. Tekma je bila pred 30.000 gledalci v Oberhausenu. Šele tekma je jugoslovanski reprezentanci prinesla zopet popolen uspeh.

Našim rokometišem je namreč ponovno uspelo premagati reprezentanco Avstrije z 11:7 (6:4). Tekma je bila skoraj ves čas izenačena, precej časa so vodili tudi Avstrijci, v drugem delu igre pa je našim predstavnikom nazadnje le uspelo, da so si zagotovili zmago in s tem tretje mesto v svoji skupini. Tekma proti Avstriji je bila v Remscheidu. Gole za naše moštvo pa so dosegli Djodan 4, Dolencec 3, Patič, Dasović, Anušič in Milojevič. Ostale tekme so dale naslednje rezultate: skupina A: CSR : Avstrija 12:3, Nemčija : CSR 11:8, skupina B: Svica : Švedska 7:5, Saar : Francija 13:12,

Skupina A:	
Nemčija	3 3 0 0 55:38 6
CSR	3 2 0 1 29:20 4
Jugoslavija	3 1 0 2 29:39 2
Avstrija	3 0 0 3 28:44 0

Skupina B:	
Svica	3 3 0 0 31:20 6
Švedska	3 2 0 1 35:25 4
Saar	3 1 0 2 30:37 2
Francija	3 0 0 3 28:42 0

Neuss, 10. julija. Včeraj je bila pred 6000 gledalci v Neussu tekma svetovnega rokometnega prvenstva, ki je odločala o 5. in 6. mestu. Reprezentanca Jugoslavije se je pomerila z izbrano enajstoroico Posarja. Naši rokometiši so zaigrali zelo dobro in z mirno igro so si že v prvem polčasu zagotovili prednost 4 golov (rezultat polčasa 5:1) in tudi v drugem delu igre prednosti niso več dali iz rok. Velike zasluge za večerajšnji uspeh ima vratar našega moštva Malenič, ki je obranil vrsto nevarnih strelcev. Gole za Jugoslavijo so dosegli: Patič 3, Anušič 3, Dolencec 2, Djodan 2, Milojevič in Tomljenović.

Včeraj so odigrali še dve finalni tekmi. V München-Gladbachu se je borila za 3. mesto CSR premagala Švedsko s 15:8, Avstrija pa Francijo z 11:7 v borbi za 7. mesto v tekmi, ki je bila v Dürrenu.

Nemčija svetovni prvak v rokometu

Dortmund, 10. julija. Na stadionu Rote Erde v Dortmundu je bilo danes pred 30.000 gledalci finalno srečanje svetovnega prvenstva v rokometu. Nemčija, ki je branila naslova prvaka, je po odlični igri, vse drugačni kot jo je pokazala proti Jugoslaviji, zasluženo visoko premagala Svico s 25:13 in s tem osvojila naslov svetovnega prvaka 1955.

Z atletskega tekmovalja v Turkuju na Finskem javljajo nekaj odličnih rezultatov — 800 m: Courtney (ZDA) 1:47,6, 1500 m: Vuorisalo (ZDA) 3:46,0, Huttunen (Fin) 3:46,4, Seaman (ZDA) 3:47,6, Mugoša (J) 3:48,0, 5000 m: Taipale (Fin) 14:14,4, Hyppönen (Fin) 14:35,4, Mihalič (J) 14:41,2.

V Stockholmu se je začel atletski dvojboj reprezentanc Londona in Stockholma. Razen švedskih in angleških atletov, pa nastopajo na tekmovalju tudi drugi atleti. Najboljši rezultati: 800 m: Boysen (Nor) 1:48,0, Johnson (VB) 1:49,3, 1500 m: Eriksson (Sved) 3:47,4, Evans (VB) 3:48,2, palica: Landström (Fin) 4,30, krogla: Vick (ZDA) 16,79, kopje: Danielsen (Nor) 72,72.

Naročajte se na POLET!

Milan : Dinamo (Moskva) 4 : 2

Italijanski prvak Milan je zelo uspešno začel svoje gostovanje po Sovjetski zvezi. Prvo tekmo so rdeče-črni igrali pred 80 tisoč gledalci v Moskvi proti domačemu Dinamu. Dosegli so podoben uspeh kot nedavno, ko so premagali eno najboljših evropskih moštvev Honved iz Budimpešte. Tokrat so po odlični igri triumfirali nad Dinamom s 4:2 (2:1). Moštvo Milana je nastopilo v najmočnejši postavi z izjemo Schiaffina, ki ni odptoval v SZ. Gole so pa dosegli takole: za Milan Sörensen v 34. in 68., Ricagni v 39. in Nordahl v 47.; za Dinamo sta bila uspešna Ijin v 4. in Savdunin v 63. min.

Med tednom se je nadaljevalo tekmovalje za srednjeevropski nogometni pokal. Novosadska Vojvodina je po mlačni igri igrala doma s Slovanom iz Bratislave neodločeno 0:0, več uspeha pa je imelo češko moštvo UDA iz Prage, ki je v Bologni premagalo Bologno s 4:2. Tretja tekma med Vörös Lobogom in Wackerjem je končno le prinesla odločitev. Madžari so dosegli visoko zmago s 5:1. Tudi drugo madžarsko moštvo Honved je uspešno startalo v pokalu. Sportklub z Dunaja je zapustil Budimpešto premagan z 2:5.

V Rimu je gostovalo brazilsko moštvo Botafogo in premagalo domačo Romo s 3:2. Beograjski Partizan je odigral na svoji turneji po SZ drugo tekmo v Kijevu. Srečanje med domačim Dinamom in Partizanom se je končalo neodločeno 0:0.

Zaostala tekma avstrijskega nogometnega prvenstva med LASK in Stadlau se je končala z zmago LASK 2:0. Ta zmaga pa nogometnašem iz Linza ni dosti pomagala, saj morajo v prihodnji sezoni vseeno igrati v II. ligi. Avtomatično sta iz lige izpadla LASK in Bregenz, FC Wien pa bo moral igrati še kvalifikacijsko tekmo.

Loi še vedno prvak Evrope

Evropski boksarski prvak lahke kategorije Italijan Duilio Loi je v Milanu branil svoj naslov proti svojemu rojaku Garbelliju. Dosedanjemu prvaku je z zmago po točkah uspelo naslov ohraniti. Tudi letos je bila tradicionalna Henleyska veslaška regata zelo dobro obiskana. Največ pozornosti je bilo seveda posvečene nastopu ruskih in ameriških veslačev. Prva mesta v posameznih kategorijah so osvojili: osmerec: University of Pennsylvania, četverec brez krmarja: Kri-la Sovjetov (Moskva), dvojka brez krmarja: Buldakov-Ivanov (SZ), double-scull: Zilin-Emčuk (SZ), skiff: Kočerka (Poljska).

Četrtninalna srečanja mednarodnega teniškega turnirja v Bastadu na Švedskem so dala naslednje rezultate: Seixas (ZDA) : Stokkenberg (Sved) 6:1, 6:4, 6:2, Richardson (ZD) : Nielsen (Arg) 6:3, 8:6, 6:4, Davidson (Sved) : Morea (Arg) 6:4, 1:6, 4:6, 6:4, 6:2. V polfinalu se bo srečal

ZMAGA NEMŠKIH TELOVADCEV NAD FINCI

V finskem mestu Kuopio sta se srečali telovadni reprezentanci Nemčije in Finske. Finci so bili vez čas boljši, vodili so z malenkostno prednostjo, nazadnje pa jim je šele zadnje orodje — drog — pokopalo vse upe na zmago. Več finskih telovadcev je imelo na tem orodju smolo in so se morali zadovoljiti z nizkimi ocenami, ki so prinesle tako zmago Nemčiji. Končni rezultat se je glasil: 294,5 : 280,95 v korist Nemčije. Posamezniki pa so se razvrstili takole: 1. Bantz (Nem) 58,0, 2. Dicht (Nem) 57,45, 3. Lappalainen (Fin) 56,95, Soukkanen (Fin) 56,60. Najboljši posamezni rezultat je imel Bantz, ki je dobil za svojo vajo na krogih 9,80 točke.

V Maconu je bilo letošnje prvenstvo Francije v orodni telovadbi. Naslov prvaka je osvojil Mathiot s 93,10 pred Guillouom 91,90 in Dotom 91,60.

Jarmolenkova 10.8 na 80 m ovire

Ruska atletinja Galina Jarmolenkova je dosegla na atletskem tekmovalju v Moskvi nov svetovni rekord v teku na 80 m ovire s časom 10,8. Novi rekord je za desetinko sekunde boljši od prejšnjega, ki sta ga imeli Avstralka Strickland in Rusinja Golubičnaja.

V Antwerpnu je ženska atletska reprezentanca Italije visoko premagala Belgijo s 73:34. Najvažnejši rezultati: 100 m: Leone (I) 11,9, 80 m ovire: Greppi (I) 11,3, Musso (I) 11,5, daljina: Fassio (I) 5,40, 4 x 100 m: Italija 47,7.

V Parizu je francoski metalec krogle Thomas popravil državni rekord na 15,93 m.

V odsotnosti novega svetovnega rekorderja v deseteroboju Johnsona je bilo v Krafordsbilla letošnje prvenstvo ZDA v deseteroboju. 27 atletov je vodilo ostro borbo. Po prvem dnevu je bil lanski prvak Richards šele na četrtem mestu in šele skok ob palici ga je privedel na čelo, ki ga je obdržal do konca. Zmagal je Richards s 6873 točkami pred Lawsonom 6501, Shankleyem 6485 in Pod-

leyem 6215. Richards je s svojo zmago osvojil naslov prvaka ZDA v deseteroboju že tretjič. V posameznih disciplinah je dosegel naslednje rezultate: 100 m 11,4, 400 m 52,3, 1500 m 5:10,4, 110 m ovire 15,8, višina 185, daljina 6,70, palica 4,54, krogla 13,03, disk 40,33, kopje 56,88.

Odlični madžarski dolgooprogaš Kovacs prihaja v formo. Na tekmovalju v Budimpešti je pretekel 10.000 m v času 29:43,6.

Madžarski plavalci so po svojem nastopu v Leipzigu plavalci tudi na tekmovalju v Magdeburgu. Tokrat pa za največje presenečenje ni poskrbel kakšen madžarski plavalec ali plavalka, ampak komaj 14-letna domačinka Marlis Geisler, ki je preplavala 200 m prsno v odličnem času 2:56,4. Ostali rezultati s tega tekmovalja: 100 m: Dobay (M) 59,1, 400 m: Za borsky (M) 4:41,3, 100 m hrbtno: Kliment (M) 1:07,2, 200 m metuljček: Acs (M) 2:32,4, Böhre (V. Nem) 2:36,5; ženske — 100 m hrbtno: Pajor (M) 1:17,0, 100 m metuljček: Szekely (M) 1:16,5.

Lahko bi bili boljši, če ...

Rudar zrelejši za cono

POSEBEN DOPIS S SVETOVNEGA ROKOMETNEGA PRVENSTVA ZA »POLET« OD MITJE VIDICA

CSR: MADZARSKA 12:8 (5:6)

Augsburg, 30. junija. Zanimanje za današnje rokometno tekmo med reprezentancama Madžarske in Češkoslovaške je bilo zelo veliko. Kljub temu, da je bil delovnik, je bil krasen nov stadion, na katerem je bilo pred nekaj dnevi srečanje atletskih reprezentanc Jugoslavije in Nemčije, skoraj popolnoma zaseden. Točno ob 19. uri sta pritekli na igrišče obe reprezentanci. Ze takoj v začetku je bilo opaziti, da so simpatije gledalcev bolj na strani Madžarov. In res so gledalci ves čas burno navijali za Madžare. Pri tem se je zlasti odlikovala skupina 16 Madžarov, ki je prevpila skoraj ves stadion. Igra sem pričakoval z veliko neestrnostjo, kajti prejšnji dan sem bil v športni soli v Grünwaldu, kjer so bile nastajene reprezentance CSR, Madžarske in Danske. Iz pogovorov z njihovimi predstavniki sem posnel, da so bili Madžari prepričani v svojo zmago (zlasti po stabi igri Čehov z Danci), Čehi pa so bili zelo rezervirani in so samo dejali, da so Madžari precej nevarni.

Igra je bila v začetku zelo previdna, vendar se je takoj videlo, da igrajo Čehi neprimerno bolje kot proti Dancem. Človek skoraj ne bi verjel, da je to ista ekipa kot včeraj. Češki »superbeton sistem«, kot so ga tu krstili, je doživel popoln uspeh. Madžari, ki imajo v svoji reprezentanci naravnost fantastične igralce, so morali kapitulirati in se niso uvrstili med osmoricu finalistov, kar bi vsekakor zaslužili glede na svojo kvaliteto. Zanimivo je, da Madžari ne igrajo »cones«, temveč krije vsak svojega. Ker se vračajo vsi v obrambo, je tudi ta obramba zelo gosta in precej podobna tako imenovani »aktivni cone«. Vendar so madžarski igralci nekoliko pretežki in so bili Čehi hitrejši, kar velja zlasti za krila. Naravnost neverjetna je bila kombinacija, ki sta jo izvedli obe krilni (!) v bliskovitem protinapadu, ko je bila žoga z enega krila direktno k drugemu in je ta v skoku dosegel 4. gol za CSR. Ob koncu polčasa so sicer Madžari vodili s 6:3, toda v drugem polčasu so jih Čehi povsem izbravili in zasluženo zmagali z 12:8.

JUGOSLAVIJA: NIZOZEMSKA 21:11 (13:2)

Bonn, 30. junija. Povratna tekma Jugoslavije z Nizozemsko me ni zanimala toliko glede rezultata, kot zaradi igre naše reprezentance, ki se bo v prvem kolu polfinala srečala s CSR. Kljub visoki zmagi sem bil razočaran. V I. polčasu so naši reprezentanti igrali »conos« in so bili Nizozemci brez moči, kljub temu, da je bilo v naši »con« precej lukenj. Imeli so tudi nekoliko smote in so večkrat zadeli vratnice, ostalo pa je ujel odlično razpoložen Malenič. Toda naš napad je zelo šepal. Ni bilo prave ostrine in prodornosti; toda ker so bili naši nasprotniki precej slabši od naših individualno boljših igralcev, je našim vsemeno uspelo dosežati gol za golom. Najboljši je bil nedvomno Džodan, ki je dosegel skupno 7 golov in bil najprodornejši igralec. Najlejša akcija je bila, ko je Patič ostro podal z desne strani Korbarju in je ta visoko žogo v skoku odbil čez glavo (kot pri odbojki) Džodanu, ki je ostro streljal v nasprotni kot. Nizozemski igralci se pri tem sploh niso znašli, občinstvo pa je navdušeno aplaudiralo, kljub temu, da je ves čas navijalo proti naši reprezentanci.

V drugem polčasu so naši igrali odprto (mož na moža) in slika se je povsem spremenila. Nizozemci so s hitrimi akcijami dosegali gol za golom in šele proti koncu so naši zopet prevzeli iniciativo. Na tak izid je precej vplivalo tudi to, da so naši zamenjali vratarja in je Jančič zelo slabo branil. Vse to pa ne more izbrisati vtisa, da z našo reprezentanco (kljub temu, da nemški časopisi pišejo, da je resen kandidat za svetovnega prvaka) nekaj ni v redu. Odgovor na to bo verjetno prinesla že naslednja tekma s Češkoslovaško.

CSR: JUGOSLAVIJA 9:6 (6:6)

Wanne Eickel, 3. julija. Na današnji prvi polfinalni tekmi so naši reprezentanti izgubili tekmo zaradi skrajno slabe taktike. Mirno lahko rečem, da sta glavna krivca za poraz zvezni kapetan Snaj in trener Dolenc. Oba sta, kljub temu, da sta bila točno obveščena o načinu češke igre, izdelala povsem napačno taktiko. Edini izhod, da se prebije češki »superbeton« sistem, so bliskoviti protinapadi in odločni prodori v »sred« cones, da se izsilijo 17-metrovke in eventualno 13-metrovke. Naša ekipa ni storila ne enega ne drugega, temveč je pred »cones« izvajala razne lepe menjave in blokade, ki so bile povsem brezuspešne, ker ni nihče od Čehov reagiral nanje. Samo proti koncu I. polčasa so igralci zaigrali nekoliko živahneje in so takoj od 3:6 izenačili na 6:6. Vsi smo bili prepričani, da bodo v II. polčasu izpomenili taktiko in zmagali, kar bi bilo glede na zmoglosti naših reprezentantov povsem mogoče. Toda doživeli smo razočaranje. Proti vsem pričakovanjem so naši igralci zaigrali še počasneje in zgodilo se je to, kar se menda na svetovnem prvenstvu še nikoli ni zgodilo — v vsem polčasu nismo dali niti enega gola, prejeti smo pa 3. K tej najzlastnejši tekmi naše reprezentance lahko dodam še nekaj malenkostnih podatkov. Pri stanju 6:4 za CSR je Džodan zgrešil 13-metrovko. Dolenc je bil eden najslabših igralcev v moštvo, bil je glavni zavirač vseh že itak redkih protinapadov. Korbar in Dolenc sta z 11 m zgrešila gol. Obramba je v I. polčasu pustila Čeha skoraj neovirano streljati na gol z 20 do 18 m, kljub temu, da je bilo vodstvo obveščeno, da so Čehi neverjetno precizni v streljanju (doslej sem gledal Čeha trikrat in so na vseh treh tekmah streljali samo kakšnih 10-krat mimo gola!!!). Deset minut pred koncem tekme je zvezni kapetan Snaj zamenjal Anušiča — »Kino«, ki je bil

edini bolj dinamični igralec v napadu z Jančičem! Vse to so samo kratke posameznosti, mislim pa, da bo ta tekma brez dvoma dvignila še mnogo prahu med rokometnimi strokovnjaki in funkcionarji, kajti izgubiti tekmo zaradi nesposobnega vodstva, gotovo ni mala stvar. To je še toliko pomembnejše, kajti sodeč po izjavah Snaja, Dolenca in drugih iz vodstva reprezentance, se isti ne čutijo krive za ta poraz in ga skušajo prikazati kot posledico psiholoških razlogov!

NEMCIJA: JUGOSLAVIJA 25:12 (12:6)

Duisburg, 5. julija. Današnja tekma v Oberhausenu je znova potrdila, da način igre naše reprezentance ni pravilna. V prvih 10 minutah so naši igralci zaigrali tako kot smo si vsi želeli in tako kot se rokomet igra — odločno in hitro. Rezultat take igre je bil na presenečenje 30.000 gledalcev, ki so se zbrali iz vsega Rura v tem majhnem rudarskem središču, 5:2 za nas! Tedaj pa je zopet prevladala koncepcija počasne igre in

„GENERALKA“ je uspela

(Nadaljevanje s 1. str.)

BERKUTOV PREMAGAL VLAŠIČA

Ko je napovedovalec najavil tekmovanje moških skifistov in omenil, da za Jugoslavijo nastopa bivši evropski prvak Vlašič, so gledalci takoj pričeli ugibati o izidu te borbe. Nastopilo je pet čolnov. Vlašič in Berkutov sta bila do sredine proge precej skupaj, vendar je Berkutov v drugi polovici proge povečal število zaveslajev in zmagal za štiri dolžine čolna pred Vlašičem. Ko je Vlašič videl, da je izgubil prvo mesto, je zelo popustil in le malo je manjkalo, da ni bil še ob drugo. Takoj za njim sta namreč prišla v cilj Nemec Schneider ter Korošec (CZ), ki bi v medsebojni borbi skoro prehitala bivšega evropskega prvaka. Vse kaže, da Vlašič ne zna tako srčno sprejemati porazov kakor zmag.

V tekmovanju mladinskih osmercev je nastopilo 5 ekip. Bila je to zelo razburljiva točka in so mladinci pokazali mnogo borbenosti, za kar so jih gledalci tople pozdravili. Šele v zadnjih metrih je uspelo zmagati splitskemu Mornarju.

LEP USPEH KRKE

V tekmovanju četvercev brez krmarja je kazalo, da bo italijanski čoln Sebino resno posegel v borbo za prvo mesto. Vendar so italijanski tekmovalci izgubili smer in so morali ustaviti. Borba za prvo mesto pa se je razvila med Krko iz Sibenika in romunskim četvercem ter je našim tekmovalcem le za nekaj centimetrov uspelo zmagati.

V šesti točki so tudi slovenski veslači zabeležili lep uspeh. To je bila namreč borba mladinskih četvercev s krmarjem. Nastopilo so trije čolni. Ljubljanski veslači so kmalu prevzeli vodstvo in ga tudi do konca obdržali. Zmaga je prav gotovo lep uspeh za mladince Savice in če bodo še nadalje pridno trenirali, jim drugo leto tudi večji uspehi ne bodo nedostopni. V članskih dvojicah je bil Vlašič danes že drugič poražen od sovjetskih veslačev.

SIKOVA TUDI DANES ZMAGALA

Prav tako kot včeraj je tudi danes vladalo veliko zanimanje za tekmovanje ženskih skifov, in to upravičeno, saj so nastopile kar tri prvoplasirane tekmovalke z evropskega prvenstva. Mnogi so mislili, da je Čumakova včeraj hranila svoje sile za današnje finalno srečanje in so zato njej pripisovali zmago. Vendar je avstrijska tekmovalka že kmalu po startu prevzela vodstvo in se ji je le zadnjih 100 m Čumakova nekoliko približala, vendar je imela Sikova že preveč prednosti, da bi jo lahko premagala.

V srečanju ženskih četvercev s krmarjem so nastopile štiri domače ekipe ter Poljska in Romunija. Najprej je kazalo, da bosta inozemski ekipi osvojili najboljši mesti, ven-

Nemci, ki so bili prvič v kritični situaciji, so takoj prevzeli iniciativo in dosegali gol za golom. V nekaj minutah se je rezultat 5:2 izpremenil v 5:8 in usoda naše ekipe je bila započeta. Ko so naši igralci dopustili Nemcem, da prevzamejo iniciativo, je bilo nemogoče karkoli storiti. Igra nemške ekipe je bila briljantna. Blokade, menjave mest, bliskoviti starti, krasne podaje in naravnost neverjetne kombinacije so se vrstile druga za drugo. Dovoliti nemški reprezentanci, da se razigra, je pač pomenilo neizogibni poraz. Nemška reprezentanca je pokazala bogati repertoar lepote rokometne igre, ki je navdušila vse gledalce. Pri tem moram pripomniti, da so bili tokrat gledalci zelo neobjektivni in so vsako sodnikovo odločitev v korist naše ekipe spremljali z živžiganjem. Šele tedaj, ko je bila zmaga njihove reprezentance zagotovljena, so tudi naše uspele poteze pozdravljali z aplavzom.

V naši ekipi je bil najboljši Lajšič, ki je povsem onemogočil Kempo. Poleg njega sta se odlikovala še Patič in vratar Malenič. Pri Nemcih je težko reči, kdo je bil najboljši, kajti celo moštvo je odlično delovalo in sami Nemci priznavajo, da je bila to doslej najboljša igra njihove reprezentance.

dar so presenetile veslačice Tamiša in premagale Poljakinje ter tako zasedle drugo mesto pred Romunkami.

Kot običajno je bil tudi danes višek regate zadnja točka, kjer so se pomerili moški osmerci. Nekateri so upali, da bo splitskemu Mornarju uspelo premagati odlični ruski osmerek. 1.300 m od cilja je bil res v vodstvu Mornar, sledila pa sta osmerca SZ in Romunija. Zadnjih 500 m pa so imeli gledalci priložnost videti lepo borbo, v kateri pa so morali naši veslači žal kloniti. Niso mogli slediti hitrim zaveslajem sovjetskih tekmovalcev in so se morali zadovoljiti z drugim mestom.

Zadnja preizkušnja pred evropskim šampionatom, ki bo drugo leto na Bledu je bila torej uspešno zaključena. Predsednik VZS Boris Kocijančič je bil s potekom tekmovalca, kakor tudi z doseženimi rezultati zelo zadovoljen in je mnenja, da bo tudi prireditev prihodnje leto uspela.

Rezultati: četverec s krmarjem — moški: 1. Sebino (Italija) 6:56,9, 2. Mornar (Split) 6:57,0, 3. Crv. Zvezda 6:57,1. — **Dvojec — ženske:** 1. Romunija 3:50,2, 2. Poljska 3:50,3, 3. Avstrija 3:56,7. — **Skiff — moški:** 1. Berkutov (SZ) 7:34,8, Vlašič (Mornar) 7:42,3, 3. Schneider (Nemčija) 7:45,6. — **Osmerek — mladinci:** 1. Mornar 2:55,3, 2. Jadran (Zadar) 2:57,3, 3. Crv. Zvezda 3:03,5. — **Četverec brez krmarja — moški:** 1. Krka (Sibenič) 6:42,5, 2. Romunija 6:42,6, 3. Sebino (Italija) 6:52,6. — **Četverec s krmarjem — mladinci:** 1. Savica (Lj) 3:35,8, 2. Partizan (Bgd) 3:38,0, 3. Lokomotiva (Zgb) 3:45,4. — **Dvojec — člani:** 1. SZ 6:53,0, 2. Mornar 6:54,0, 3. Tamiš (Panč.) 7:11,9. — **Skiff — ženske:** 1. Sika (Avstrija) 3:50,5, 2. Čumak (SZ) 3:53,5, 3. Scholtz 3:55,7. — **Četverec s krmarjem — ženske:** 1. Ro-

Umril je Jože Čepar

V noči od četrta na petek je nenadoma preminul, zadet od kapi, dolgoletni oskrbnik Igrišča ljubljanskega Odreda, vsem dobro znan Jože Čepar. Tudi on je bil tesno povezan s športnim življenjem pri nas, saj je imel kot oskrbnik precej odgovorno nalogo skrbeti za to, da so bili reviziti igralcev za vsako tekmo in trening pripravljeni in prav tako, da so bili urejeni vsi športni prostori. Kot primorski rojak je dolga leta živel v Ljubljani in je bil dobro znan med vsemi Bežigradjani, predvsem pa med mladino, nogometaši in ljubitelji nogometa. Svojo službo je opravljal polnih 21 let, od leta 1934 dalje, ko je postal oskrbnik pri nekdanjem ASK Primorje. Sedaj je omanil, še vedno krepak in voljan dela, nogometaši pa so z njim izgubili vestnega sodelavca.

Še več takšnih prireditev

Ljubljana, 10. julij. — V počastitev 10. obletnice našega športa je danes Zveza za konjski šport organizirala zanimivo jahalno prireditev, ki pa jo je žal pokvarilo slabo vreme. Res da med samim tekmovanjem ni bilo dežja, toda prireditelj si je obetala lepi obisk, tako pa je slabo vreme odvrnilo prav gotovo precejšnje število gledalcev. Kljub temu pa se je zbralo na stadionu Odreda okrog 2000 ljudi, ki so z velikim zanimanjem sledili posameznim točkam. Predvsem sta občinstvu ugajala eleganca in drznost jahalcev. Ovire za marsikaterega konja niso pomenile nobene težave in pravi užitek je bilo gledati dobro dresiranega konja, ki je s tekmovalcem kar »splaval« čez zapreko. Na programu je bilo 10 točk, zanimanje pa se je stop-

(Nadaljevanje s 1. strani)

prvi kot, ki ga pa ni izkoristil. Nato so igrali nekaj časa po sredini igrišča. Gorica se je dobro branila, pa tudi sem in tja nekajkrat napadala ter bi lahko rekli, da je imela na momente skoraj nekoliko več od ig. Že v osmi minuti se je Oprešnik lepo prebil skozi obrambo in streljal iz neposredne bližine, toda vratarju v roke in vse je šlo po vodi. Igra je postajala obojestransko borbena, ostje so igrali ostrejšje od domačih. V 15. minuti, ko skoraj ni kazalo, da bo prišlo do gola, je iznenada Ameršek streljal, žogo je nekoliko mrestregel levi branilec Gorice Gulin in dosegel z autogolom vodstvo za Rudarja. Že dve minuti za tem je bil Rudar v vodstvu z 2:0. Vrtar gostov, ki je pokazal precej nespretnosti, je izgubil žogo iz rok, tam pa se je priselbno znašel Perc, ki jo je potisnil v mrežo. Za tem je začel Rudar napadati, tako da so se igralci Gorice samo branili. Igra je nekoliko zvođenela v kljub živemu bodrenju gledalcev. V 28.

munija 3:42,9, 2. Tamiš (Pančovo) 3:51,8, 3. Poljska 3:54,1. — **Osmerek — moški:** 1. SZ 6:08,2, 2. Mornar 6:11,7, 3. Romunija 6:14,4, 4. Gusar (Split) 6:25,4.

Marjan Gogala

POKAL JE OSTAL V MARIBORU

Maribor, 10. julija. Včeraj in danes je bil v Mariboru na stadionu ob Tržaški cesti pod pokroviteljstvom Tovarne avtomobilov turnir osmih nogometnih moštev za pokal Kovinarja-Tezno.

V soboto so bili v predtekmovalnih doseženih naslednji rezultati — Maribor: Jedinstvo (Čakovec) 1:0 (1:0) — Jedinstvo (doslej že dvakrat zmagovallec — Tekstilac: Poštar (Novi Sad) 3:1 (1:1) — Kladivar: Kovinar (Tezno) 3:1 (1:1) — Odred: Branik 2:0 (1:0).

Danes so bile v dopoldanskih urah odigrane polfinalne tekme. Tekstilac je premagal Odred z 2:1 (1:0). To je bila precej razburljiva tekma in je bilo nekaj igralcev izključenih, Maribor pa je odpravil Kladivarja z 2:1 (2:0). Popoldne je pred 1500 gledalci bila odigrana predtekma za tretje mesto, kjer je Kladivar premagal Odred z 2:0 (1:0). V finalni igri sta se srečala Maribor in Tekstilac iz Varaždina. Po precej razburljivi igri, ki je bila le na trenutno kvalitetna, je zmagal Maribor s 3:2 (2:0) in tako postal zmagovallec turnirja.

DVE NOVICI IZ BEOGRADA

Beograd, 10. julija. Včeraj in danes je bilo tekmovanje v plavanju in waterpolu med ekipami Partizana in Honveda (Budimpešta). Včeraj je Partizan v waterpolu tekmi premagal Honved z rezultatom 2:1, danes pa sta moštvi v ponovnem srečanju igrali nerešeno 1:1. V plavalnem delu tekmovalci so bili mnogo boljše madžarski plavalci.

*

Danes je bila v Beogradu derby tekma zvezne košarkarske lige med Crveno zvezdo in Partizanom. Zmagala je Crvena zvezda z rezultatom 82:76 (43:36). Tekmi je prisostvovalo 3000 gledalcev.

TEKME ZA POKAL FLRJ

Krim: Ljubljana 3:1 (1:1)

Slovan: Krim 1:0 (1:0)

Bratstvo: Rudar (Hr) 7:0 (2:0)

MORNAR OSVOJIL POKAL MARŠALA TITA

Pula, 10. julija. Včeraj je bilo tekmovanje jadrnic pod pokroviteljstvom maršala Tita od Pule do Brionov. Na regati je sodelovalo 169 jadrnic s 460 tekmovalci iz 27 društev.

V skupnem plekmaju je zmagal Mornar

njeva prav do konca. Na splošno lahko rečemo, da nas je današnje tekmovanje zadovoljilo, pričrčani pa smo, da bomo tudi v bodoče lahko videli več podobnih prireditev.

Rezultati: Prvi parcouc »Ljubljana«, kategorija »P«: 12 zaprek, višina do 10 cm, ši ina do 120, predp. čas 1:40,8. — 1. Debeljak na konju Murgaš, k' b Borec iz Maribora, 0 točk, čas 1:18,0, 2. Sonja Müller na konju Zubor, klub Olimpia iz Ljubljane, 3 točke, čas 1:08,5.

parcouc »Kobilarna Lipica«, kategorija L: 12 zaprek, višina do 120 cm, širina do 150 cm, predpisani čas 1:24,0. — 1. Stanko na konju Betka, 0 točk, 1:18,0, 2. Cimperman na konju Pupa, klub Ljubljana, 4 točke, 1:14,0, 3. Divljak na konju N. meš. klub Bežigrad, 6 točk, 1:17,0.

minuti — tel Korpar idealno priložnost za znižanje razlike, ki jo pa ni izkoristil. Tudi Rudar je izgubil več priložnosti za povišanje rezultata, tako n. pr. v 38. minuti, ko se je Koritnik znašel pred nasprotnim golom in ni izkoristil zares lepe priložnosti, kar je naslednjo minuto zopet ponovil. Ze dotlej bi moral biti rezultat najmanj 4:1 v korist Rudarja. Proti koncu prvega polčasa smo pri igralcih Gorice opazili utrujenost, pa tudi igralci Rudarja niso imeli več takega polčasa kot v začetku. Kljub temu, da bi Rudar lahko dosegel v prvem polčasu večje število golov, se je končal z 2:0.

Prvih pet minut v drugem polčasu je bila igra precej mirna. Opazili smo skoraj premoč Gorice, ki je igrala na boljši polovici igrišča. V 57. minuti je Gorica izvedla nevarno akcijo, toda Kuzminov strel je ostal zanesljivo v rokah vratarja Ahlina. Miauto za tem pa je Rudar prišel že do naslednjega uspeha in postavil stanje 3:0. Nad Amerškom je bil storjen precej oster prekršek in Butkovec je iz razdalje kakih 25 m streljal ostro po zemlji v levi spodnji kot. Žoga se je znašla v mreži! »Gool!«, se je utrgalo iz grl gledalcev in po tem голу je Rudar skoraj popolnoma zagospodoval na igrišču. Medtem ko se je Gorica začela precej ostro braniti in so igralci zgrešili več prekrškov, se je igra nadaljevala. Postajala je vedno bolj napeta, tako da igralci skoraj niso slišali sodnikovih živžgov. Najlepsi gol dneva pa je bil dosežen v 65. min. po zares lepo izpeljani akciji. Oprešnik je streljal žogo v loku v kazenski prostor, tam se je znašel Perc, ki je z zanesljivim volley udarcem dosegel najlepší gol, neubranljiv za vratarja gostov 4:0. Gorica je močno popustila in se je branila samo z ostrino, Rudar pa je še vedno napadal in so njegove lepe akcije navdušile gledalce, kljub temu pa ni povišal rezultata. Gledalci se niso bili zadovoljni, zavedali so se, da je prav današnja tekma precej odločilnega pomena za povratno srečanje v Gorici. Ko so vsi pričakovali, da bo Rudar povišal rezultat, je v 82. minuti Florjanec prav po nepotrebnem zgrešil prekršek v kazenskem prostoru Rudarja. Sodnik Erlich je pokazal na belo točko in Markič je zanesljivo izpremenil enajstmetrovko v gol 5 tem je bil dosežen tudi končni rezultat, čeprav je imel Rudar v 85. minuti sijajno priložnost za doseg gola, ki pa je ni izkoristil. Takoj za tem je srednji krilec gostov Krajnik, ki je bil sicer najboljši igralec v moštvo Gorice, zgrešil precej hud prekršek na robu kazenskega prostora. Butkovec strel se je odbil od zidu, ki so ga postavili gostje, do gola pa ni prišlo. Sledilo je še nekaj napadov z obeh strani, toda videli smo, da so vsi igralci precej utrujeni, čemur je bil vzrok tempo igre, ki je bila ves čas ostra in napeta, pa tudi dokaj težko igrišče.

Rudar si je z današnjo zmago že skoraj zagotovil pot v consko ligo. Zelo dvomljivo je namreč, da bi Gorica nadoknadila razliko v golih, še manj pa, da bi dosegla boljši rezultat v svojo korist. Njeni igralci so tokrat igrali slabše, kot smo jih bili navajeni videti, igrali so nepovezano, sicer pa borbeno in včasih precej ostro, drugega pa niso pokazali. Njihova umetnost se je končala ob robu kazenskega prostora Rudarja. Nasprotno pa so igralci Rudarja pokazali živahno smiselno in nevarno igro, le napad bi moral biti pri strelih nekoliko odločnejši. Rezultat bi bil lahko še mnogo višji v korist domačinov, če bi napadalec izkoristil vse številne priložnosti, ki so jih imeli, kajti vratar gostov je bil precej nezanesljiv. Po prikazanem skoraj lahko proglasimo Rudarja za četrtega člana nove conske lige.

Pri moštvo domačih bi lahko najbolj pohvalili »starega« Butkova, ki je bil pameten dirigent svojega moštva, poleg njega pa še Sorla in Florjanca v obrambi, v napadu pa Amerška in Oprešnika, medtem ko se ostali niso vidneje izkazali. Kot celota nam je Rudar bolj ugajal kot gostje. Pri Gorici je bil najvidnejši srednji krilec Krajnik, poleg njega pa levo krilo Markič in desno krilo Kuzmin. Korpar je bil počasen, vratar Merljak pa zelo nezanesljiv.

1945 10 1955

Zaščitni znak jamči za kvaliteto izdelkov

Tovarne športnega orodja

»ELAN«

Begunje pri Lescah

Cevljarna

„STORŽIC“ VISOKO

nudi prvovrstno ročno izdelane športne in smučarske čevlje